

รายงาน

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๘

ระหว่างวันที่ ๒๙ มีนาคม - ๑ เมษายน ๒๕๕๘

ณ กรุงฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

รายงาน
การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๘
ระหว่างวันที่ ๒๙ มีนาคม - ๑ เมษายน ๒๕๕๘
ณ กรุงฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (The Meeting of the Association of Secretaries General of Parliaments - ASGP) ประจำปี ๒๕๕๘ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๙ มีนาคม - ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ณ ศูนย์การประชุม National Convention Centre กรุงฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมฯ ทั้งสิ้น จำนวน ๑๑๓ คน

โดยแบ่งเป็น

- (๑) สมาชิกสมาคมฯ จำนวน ๘๗ คน จากรัฐสภา ๖๐ ประเทศ
- (๒) สมาชิกสมทบ จาก ๓ องค์กร
- (๓) ผู้เข้าร่วมประชุมแทนสมาชิกสมาคมฯ จำนวน ๗ คน
- (๔) ผู้เข้าร่วมประชุมอื่นอีก จำนวน ๑๖ คน

ในการประชุมครั้งนี้มี นางดอริส คาไท คาเทเบ มวิงกา (Mrs. Doris Katai Katebe MWINGA) ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย เป็นประธานและเป็นผู้ดำเนินการประชุม โดยมีคณะผู้แทนไทย จำนวน ๖ คน เข้าร่วมประชุม คือ

๑. นายจเร พันธุ์เปรื่อง
 - เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
 - หัวหน้าคณะผู้แทนไทย
๒. นางสาวทิพย์ เชาวลิตถวิธ
 - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
 - ผู้แทนไทย
๓. นายคุณวุฒิ ตันตระกูล
 - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - ผู้แทนไทย
๔. นางสาวกฤษณี มาศรีจันทร์
 - ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
 - สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - เลขานุการคณะผู้แทนไทย
๕. นางสาวกัลย์ธีรา ลีลานนท์
 - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
 - กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
 - สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทย

๖. นางสาวศวดี ทาลีราช
- นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ
กลุ่มงานภาษาสเปน เยอรมัน และอาหรับ
สำนักภาษาต่างประเทศ
 - ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทย

กำหนดการและหัวข้อการประชุม

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๐๒๕ มีระยะเวลา ๔ วัน คือ ระหว่างวันที่ ๒๙ มีนาคม - ๑ เมษายน ๒๐๒๕ โดยมีกำหนดการและหัวข้อการประชุมฯ ดังนี้

วันอาทิตย์ที่ ๒๙ มีนาคม ๒๐๒๕

ช่วงเช้า

- เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา - การประชุมของคณะกรรมการบริหารของสมาคมฯ
- เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา - เปิดการประชุม
- พิจารณาระเบียบวาระการประชุม
 - แนะนำสมาชิกใหม่
 - กล่าวต้อนรับและนำเสนอระบบรัฐสภาของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดย นายเหงียน หัง ฟุก (Nguyen HAHN PHUC) ประธานสำนักงานรัฐสภาสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- หัวข้อประเด็นอภิปราย : ความสัมพันธ์ของรัฐสภากับสาธารณะและสื่อมวลชน*
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication) เรื่อง “สิ่งใดที่สมาชิกรัฐสภาต้องการจากสื่อมวลชน และสิ่งใดที่สื่อมวลชนต้องการจากสมาชิกรัฐสภา?” (What do parliamentarians want from the media, and what does the media want from parliamentarians?) โดย นายโมฮัมเหม็ด อัล อัมร์ (Mohamed Al Amr) เลขาธิการสภาที่ปรึกษาฯ ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย
 - การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication) เรื่อง “ความสัมพันธ์ของรัฐสภาต่อสื่อมวลชน : การสื่อสารระหว่างรัฐสภาสาธารณรัฐตุรกีต่อเยาวชน” (Parliamentary public relations : contact made by the Turkish Parliament with young people) โดย นายอีฟาน เนซิโรกลู (İfan NEZİROĞLU) เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐตุรกี

ช่วงบ่าย

- เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา *หัวข้อประเด็นอภิปราย : การเมืองในรัฐสภา*
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication) เรื่อง “ระเบียบข้อบังคับของกลุ่มการเมืองในรัฐสภา” (The Standing Orders of political parliamentary groups) โดย นายคริสตอฟ ปาลเลซ (Christophe PALLEZ) เลขาธิการสภากิจการภายในและงบประมาณสาธารณรัฐฝรั่งเศส
 - การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication) เรื่อง “อำนาจและศักยภาพของพรรครัฐบาลและพรรคฝ่ายค้านในรัฐสภาที่มีพรรคการเมืองหลายพรรค” (Powers and competences of Government parties and opposition parties in a

- multi - party parliament) โดย นายเคียร์ต ยัน อา. ฮา มิลตัน (Geert Jan A. HAMILTON) เลขาธิการวุฒิสภาราชาอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
- การอภิปรายทั่วไป (General Debate) เรื่อง “ล็อบบี้ยิสต์และกลุ่มผลประโยชน์ : อีกมุมมองหนึ่งของกระบวนการนิติบัญญัติ” (Lobbyists and interest groups : the other aspect of the legislative process)
ผู้ดำเนินรายการ : นายฟิลิปป์ ชวาบ (Philippe SCHWAB) เลขาธิการรัฐสภาสมาพันธ์รัฐสวิส

ข้อมูลประกอบการอภิปรายทั่วไป

กฎหมายเป็นผลแห่งกระบวนการอันมาจากความร่วมมือภายในรัฐบาลและรัฐสภา โดยภาคส่วนอื่นมีบทบาทอย่างยิ่งยวดในการเป็นที่ปรึกษา ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครอง หน่วยงานที่รับผิดชอบในการตรวจสอบด้านการเงิน การคลัง และองค์กรอิสระอื่น ๆ สามารถที่จะเข้าร่วมในกระบวนการนี้ได้ อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจใด ๆ ที่เกิดขึ้นภายในรัฐสภา ย่อมถือเป็นผลผลิตของอิทธิพลภายนอก เช่น องค์กรทางสังคมหรือทางเศรษฐกิจ หรือกลุ่มผู้ได้รับผลประโยชน์ โดยการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลเหล่านี้ถือเป็นเรื่องยาก เนื่องจากอิทธิพลดังกล่าวไม่สามารถนำไปประเมินความโปร่งใสได้ การที่ล็อบบี้ยิสต์มีความระมัดระวังในการเสนอตัวในการกระทำการใด ก่อให้เกิดความกลัวในการที่กระบวนการตัดสินใจจะอยู่ในอำนาจการควบคุมของคนหนึ่งคนใด ซึ่งจะเป็นการตัดสินใจที่ไม่ได้มาจากเสียงของประชาชน ในการนี้ การอภิปรายครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายในการพิจารณาสถานการณ์ และหามาตรการเพื่อให้การเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องของล็อบบี้ยิสต์ในกระบวนการนิติบัญญัติเป็นไปตามระเบียบครรลอง

เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา - หมดกำหนดเวลาการเสนอชื่อผู้สมัครชิงตำแหน่งรองประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

วันจันทร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘

เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา - ทัศนศึกษา ณ แหล่งภูมิทัศน์ ้าง อาน (Trang An, World Heritage Site)

วันอังคารที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา - การประชุมของคณะกรรมการบริหารของสมาคมฯ

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา - การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication) เรื่อง “เมื่อความเป็นอิสระของสถาบันนิติบัญญัติถูกท้าทาย : การตรวจสอบการขับสมาชิกของพรรคการเมือง ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลออกจากพรรค ในแง่ของสถานะของสมาชิกเหล่านี้ในรัฐสภา” (When the independence of the Legislative is put on trial : an examination of the dismissal of members of the party in Government from the party vis-à-vis their status in Parliament) โดย นางเจน แอล. คิบิ ริเก (Jane L. KIBIRIGE) เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐยูกันดา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication) เรื่อง “การรวมเอาบทบัญญัติทางกฎหมายเข้าเป็นหนึ่งเดียวในสาธารณรัฐโปรตุเกส : กฎหมายที่ดีขึ้นนำมาสู่ความใกล้ชิดกับประชาชนที่มากยิ่งขึ้น” (Legislative Consolidation in Portugal : better legislation, closer to the citizens) โดย นายโจเซ่ มานูเอล อาเรอาโซ่ (José Manuel ARAÚJO) รองเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐโปรตุเกส

- เวลา ๑๐.๔๕ นาฬิกา - การเลือกตั้งรองประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา จำนวน ๑ ตำแหน่ง
- หมดกำหนดเวลาการเสนอชื่อผู้สมัครชิงตำแหน่งกรรมการบริหารของสมาคมฯ (แทนตำแหน่งที่ว่าง)
- เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา - รับประทานอาหารกลางวัน และเยี่ยมชมสภาแห่งชาติสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- ช่วงบ่าย
- เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา - การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication) เรื่อง “การตั้งรัฐบาลของราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ในปี ๒๕๕๕ (๒๐๑๒)” (The formation of government in Netherlands in 2012) โดย นางยัคเคอลินเนอ บีชอยเฟล - เฟอ เมย์เดน (Jacqueline BIESHEUVEL - VERMEIJDEN) เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication) เรื่อง “กระบวนการกรรมาธิการในสาธารณรัฐบราซิล” (The way in which parliamentary committees function in Uruguay) โดย นายโฮเซ เปโดร มอนเตโร (José Predro MONTERO) รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐบราซิล
- การอภิปรายทั่วไป (General Debate) เรื่อง “การหาโครงสร้างของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาที่มีประสิทธิภาพสูงสุด” (Finding the structure of a parliamentary secretariat with maximum efficiency)
- ผู้ดำเนินรายการ : นายเหงียน หัง ฟุก (Nguyen HAHN PHUC) ประธานสำนักงานรัฐสภาสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ข้อมูลประกอบการอภิปรายทั่วไป

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาของรัฐสภาประเทศต่าง ๆ มีโครงสร้างแตกต่างกันไป การอภิปรายครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายในการพิจารณารูปแบบโครงสร้างของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาที่แตกต่างกัน โดยเน้นความมีประสิทธิภาพทั้งในส่วนของการบริหารจัดการและส่วนของระบบนิติบัญญัติ เพื่อความสอดคล้องในการทำงานกับรัฐสภา ทั้งนี้จะพิจารณาทั้งในบริบทของการก่อตั้งและการปรับโครงสร้างของรัฐสภาทั่วโลก

- เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา - การเลือกตั้งกรรมการบริหารของสมาคมฯ

วันพุธที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘

ช่วงเช้า

- เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา - การประชุมของคณะกรรมการบริหารของสมาคมฯ
- เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา - การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication) เรื่อง “ภาษาที่เข้าใจง่าย : ยุทธศาสตร์ของรัฐสภาสวีเดน เพื่อส่งเสริมการสื่อสารที่ชัดเจน และการเพิ่มพูนประสิทธิภาพ” (Plain language : a promising strategy in the Swedish Parliament for clear communication and improved efficiency) โดย นางสาวคาธริน ฟลอสซิง (Katherin FLOSSING) เลขาธิการรัฐสภาราชอาณาจักรสวีเดน
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication) เรื่อง “ระบบกรรมาธิการของสาธารณรัฐอินเดีย : ความมีประสิทธิภาพของการมีซึ่งความน่าเชื่อถือของฝ่ายบริหาร” (The committee system in India : Effectiveness in enforcing executive

- accountability) โดย นายอโนป มิชรา (Anoop Mishra) เลขาธิการโลกสภา (สภาผู้แทนราษฎร) สาธารณรัฐอินเดีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication) เรื่อง “สภามิเยนมาร์และบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาสภา” (The Myanmar Hluttaw and the role of ICT in its development) โดย นายควา โซ (Kyaw SOE) เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสหภาพเมียนมาร์
 - การนำเสนอการพัฒนาล่าสุดของสหภาพรัฐสภา (IPU)
 - ถาม - ตอบข้อสงสัยเกี่ยวกับการบริหารและการเงิน
 - การพิจารณาร่างระเบียบวาระการประชุมสำหรับการประชุมสมาคมฯ ครั้งถัดไป (ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ระหว่างวันที่ ๑๘ – ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘)
 - ปิดการประชุม

สมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

ในการประชุม ASGP ครั้งนี้ นางดอริส คาไท คาเทเบ มวิงกา (Doris Katai Katebe MWINGA) ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย ประธานการประชุมฯ ได้กล่าวแนะนำและกล่าวต้อนรับสมาชิกใหม่ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภาจำนวน ๙ คน คือ

๑. นายบาชีร์ สลิมานี (Bachir SLIMANI)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย
แทน นายมูร็อด มุคตารี (Mourad MOKHTARI)
๒. นายอับดุลเลาะห์ อัลเดาซารี (Abdulla ALDOSERI)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรราชอาณาจักรบาห์เรน
แทน นายญามาล ซุวัยยิด (Jamal ZOWAIED)
๓. นายคริสตอฟ ปาลเลซ (Christophe PALLEZ)
เลขาธิการสภากิจการภายในและงบประมาณ สาธารณรัฐฝรั่งเศส
แทน นายโอลิวิเยร์ ชาบอต์ (Olivier CHABORD)
๔. นายอโนป มิชรา (Anoop MISHRA)
เลขาธิการโลกสภาสาธารณรัฐอินเดีย
แทน นายปุชเป็นดาร์ กุมาร โกรเวอร์ (Pushpender Kumar GROVER)
๕. นายปีเตอร์ ฟินนิกัน (Peter FINNEGAN)
รักษาการเลขาธิการวุฒิสภาสาธารณรัฐไอร์แลนด์
๖. นางไดว่า เราดอนีเนอ (Daiva RAUDONIENE)
เลขาธิการสภาไซมาส (สภาผู้แทนราษฎร) สาธารณรัฐลิทัวเนีย
๗. นายโดมิงโก โสเซ่ ตรินดาเด บัว มอร์เต (Domingos Jose TRINDADE BOA MORTE)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐประชาธิปไตยเซาตูเมและปรินซิปี
แทน นายรามามาโอ เปเรรา โด โกวีโต (Ramao PEREIRA DO COUTO)
๘. นายเกนเกซี มกิดลানা (Gengezi MGIDLANA)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐแอฟริกาใต้
๙. นางเซซีเลีย มเบเว (Cecilia MBEWE)
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐแซมเบีย

๑๐. นายแฟรงค์ วีเวอร์ (Frank WEVER)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐปานามา

สมาชิกสมทบ

๑. นายมะห์มูด ซาลิม มะห์มูด (Mahmood Salim MAHMOOD)
ผู้อำนวยการบริหารสถาบันการให้บริการแห่งรัฐสภาสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
แทน นายคาน อะห์หมัด โกรอยา (Khan Ahmad GORAYA)

สาระสำคัญของผลการประชุม

ก) การอภิปรายทั่วไป (General Debates)

๑) การอภิปรายทั่วไปเรื่อง “ล็อบบี้ยิสต์ และกลุ่มผลประโยชน์ : อีกมุมมองหนึ่งของกระบวนการนิติบัญญัติ” (Lobbyists and interest groups : the other aspect of the legislative process)

นายฟิลิปป์ ชวาบ (Philippe SCHWAB) เลขาธิการรัฐสภาสมาพันธ์รัฐสวิส ได้ดำเนินการอภิปรายและเสนอประสบการณ์ของสมาพันธ์รัฐสวิสในหัวข้อนี้ ดังนี้

กระบวนการนิติบัญญัติถือเป็นกระบวนการที่หลายภาคส่วนมีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล รัฐบาล และข้าราชการที่เกี่ยวข้อง กระบวนการนิติบัญญัติจึงเป็นการสะท้อนซึ่งผลประโยชน์และความต้องการของส่วนรวม อย่างไรก็ตาม กระบวนการตัดสินใจของรัฐสภาอาจจะเป็นผลมาจากอิทธิพลภายนอกที่มาจากกลุ่มที่ต้องการรักษาผลประโยชน์ทางสังคมและการเมืองของตน ซึ่งอิทธิพลดังกล่าวนี้มาจากสถาบันภายนอกที่ยากจะบ่งชี้ได้ชัดเจน เนื่องจากการตรวจสอบด้านความโปร่งใสเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ยาก จึงทำให้เกิดความเกรงกลัวต่ออำนาจของกลุ่มเหล่านี้ว่าอาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจ

ล็อบบี้ยิสต์เป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่พยายามจะมีอิทธิพลต่อรัฐบาลและกระบวนการทางการเมืองในวิถีทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ซึ่งจะเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับพรรคการเมืองที่จะมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง และต้องยอมรับซึ่งผลของการเลือกตั้ง ในขณะที่ล็อบบี้ยิสต์เหล่านี้จะพยายามมีส่วนร่วมในกระบวนการอภิปรายหนึ่ง ล็อบบี้ยิสต์ที่กล่าวถึงนี้มีการจัดตั้งขึ้นในหลายรูปแบบ ซึ่งรูปแบบที่สร้างขึ้นจะสะท้อนถึงวัตถุประสงค์และกิจกรรมของกลุ่มล็อบบี้ยิสต์เหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มอิทธิพล กลุ่มความร่วมมือที่มีความสนใจร่วมกัน กลุ่มสร้างความกดดัน กลุ่มเครือข่าย กลุ่มนักคิด โดยยังไม่รวมถึงองค์การนอกภาครัฐ ที่ปรึกษาของบริษัท และบริษัทข้ามชาติ ซึ่งเราสามารถจำแนกประเภทของล็อบบี้ยิสต์ได้ดังนี้

- กลุ่มสมาคมทางธุรกิจ กลุ่มสมาคมทางสังคม และกลุ่มสมาคมทางอาชีพ สหภาพแรงงาน
- บริษัทที่ปรึกษา
- องค์การนอกภาครัฐ
- กลุ่มนักคิด นักวิชาการ และสถาบันวิชาการ
- กลุ่มความร่วมมือ กลุ่มทางด้านศาสนา และกลุ่มชุมชน
- องค์การที่เป็นตัวแทนระดับท้องถิ่นในระดับต่างๆ
- หน่วยงานประชาสัมพันธ์ของบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่

จะเห็นได้ว่าล็อบบี้ยิสต์เป็นปรากฏการณ์ที่ยากต่อการประมาณการ อิทธิพลของล็อบบี้ยิสต์ยากต่อการกำหนดได้เช่นกัน

ล็อบบี้ยิสต์มีความเกี่ยวข้องในกระบวนการทางกฎหมายในหลายขั้นตอน

- กระบวนการทางกฎหมายก่อนที่ร่างกฎหมายจะเข้าสู่กระบวนการในสภา - ในระหว่างการร่างกฎหมาย

- กระบวนการทางกฎหมายระหว่างร่างกฎหมายอยู่ในกระบวนการในสภา - ในระหว่างการอภิปรายร่างกฎหมาย
- กระบวนการทางกฎหมายหลังจากที่กฎหมายเหล่านั้นผ่านกระบวนการในสภา - เมื่อกฎหมายเหล่านั้นมีผลบังคับใช้

ในบางมุม ลีอบบียิสต์มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนข้อมูลและให้คำปรึกษา ซึ่งลีอบบียิสต์จะมีหน้าที่ในการสนับสนุนข้อมูลวิชาการ ข้อมูลเชิงลึก และแนวคิด ในมุมมองนี้ ลีอบบียิสต์จะถูกมองว่าเป็นตัวแทนของภาคประชาสังคม ในอีกมุมมองหนึ่ง ลีอบบียิสต์ถูกมองให้มีภาพลักษณ์ในทางลบ ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่น่าสงสัยและการกระทำที่เป็นไปโดยทางลับ ซึ่งลีอบบียิสต์เหล่านี้จะมีอิทธิพลมาก โดยจุดประสงค์ของลีอบบียิสต์กลุ่มนี้คือการหาช่องทางเพื่อที่จะแสวงหาซึ่งผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง ในการนี้ได้มีองค์การระหว่างประเทศหลายองค์กรที่พยายามที่จะสร้างกรอบ ระเบียบกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมกลุ่มลีอบบียิสต์ต่าง ๆ ดังนี้

๑. ทำให้กิจกรรมของลีอบบียิสต์มีความโปร่งใสมากขึ้น โดยปฏิบัติดังต่อไปนี้
 - รัฐควรที่จะมีการกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่ชัดเจน หรือให้กลุ่มลีอบบียิสต์มีระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับของตนเอง
 - ให้มีการลงทะเบียนกลุ่มตามความสมัครใจ หรือตามข้อบังคับ
 - ควรกำหนดให้มีระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่เข้มงวด ในการเข้าถึงผู้มีส่วนในการตัดสินใจ รายชื่อระดับความน่าเชื่อถือ และการลงทะเบียนเพื่อเข้าไปในบริเวณพื้นที่ของรัฐสภา
 - ให้กลุ่มลีอบบียิสต์จัดทำเอกสารที่ประกอบไปด้วยข้อมูลและความเห็นต่าง ๆ แล้วส่งเอกสารเหล่านี้ไปยังผู้กำหนดนโยบาย
 - จัดทำเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลในส่วนของบุคคลและองค์กรที่มีส่วนในการให้คำปรึกษาในระหว่างกระบวนการร่างกฎหมาย
 - ให้มีการจัดทำตารางการพบปะกันระหว่างผู้มีส่วนในการตัดสินใจและลีอบบียิสต์ และเผยแพร่ตารางเหล่านี้สู่สาธารณะ

๒. การเสริมสร้างวัฒนธรรมในการมีส่วนร่วม
 - การจัดทำระเบียบคู่มือทางด้านจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมือง และข้าราชการที่มีส่วนในกระบวนการตัดสินใจ เมื่อต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับตัวแทนของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ (การปฏิเสธการรับของกำนัล การเปิดเผยทรัพย์สินและผลประโยชน์อื่นๆ เป็นต้น)
 - การจัดทำระเบียบคู่มือการปฏิบัติหน้าที่ของลีอบบียิสต์เมื่อต้องเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนในการตัดสินใจทางการเมือง และการป้องกันการสร้างอิทธิพลครอบงำ
 - การวางระเบียบเพื่อป้องกันความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์ เมื่อข้าราชการ สมาชิกรัฐสภา รัฐมนตรีจะลาออกไปประกอบอาชีพอื่น เช่น การเป็นที่ปรึกษา

อย่างไรก็ดี แนวปฏิบัติเหล่านี้ยังต้องเผชิญความท้าทายต่าง ๆ กล่าวคือ

 - การวางกรอบการทำงานระหว่างผู้มีส่วนในการตัดสินใจทางการเมืองและลีอบบียิสต์
 - การปลูกฝังวัฒนธรรมเกี่ยวกับความโปร่งใส
 - การรับประกันการเข้าถึงซึ่งข้อมูลของส่วนราชการและข้อมูลทางด้านการเงินของพรรคการเมือง
 - การรับมือกับปัญหาคอร์รัปชัน และความขัดแย้งทางผลประโยชน์

นางเอวา โพลคัฟสกา (Ewa POLKOWSKA) เลขาธิการวุฒิสภาสาธารณรัฐโปแลนด์ และ นายเลช ซาพลา (Lech CZAPLA) เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐโปแลนด์ อภิปรายประสบการณ์ในส่วนของสาธารณรัฐโปแลนด์ ดังนี้

ภารกิจหน้าที่ของล็อบบี้ยิสต์คือการรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มต่างๆที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นในรัฐสภา ในการนี้ได้มีการจัดระเบียบล็อบบี้ยิสต์และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับล็อบบี้ยิสต์ในการจัดให้ลงทะเบียนล็อบบี้ยิสต์ เพื่อให้เกิดความโปร่งใส ซึ่งการลงทะเบียนดังกล่าวประสบความสำเร็จพอสมควร อย่างไรก็ตาม กฏระเบียบต่าง ๆ ไม่ค่อยมีผลต่อล็อบบี้ยิสต์ โดยเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก (๑) ล็อบบี้ยิสต์ได้รับแรงกดดันจากระบบที่มีกฎเกณฑ์มากกว่า บรรทัดฐานทางกฎหมาย (๒) เป็นเรื่องยากที่จะจัดระเบียบการทำกิจกรรมทั้งหมดของล็อบบี้ยิสต์ (๓) อิทธิพลของ ล็อบบี้ยิสต์ต่อการตัดสินใจนั้นยากต่อการบัญญัติกฎหมายให้ครอบคลุม (๔) กิจกรรมของล็อบบี้ยิสต์เป็นไปโดย ทางลับ (๕) ถือเป็นเรื่องยากที่จะแยกระหว่างการคอร์รัปชันกับการล็อบบี้ (๖) สถาบันล็อบบี้ยิสต์จะมีแต่ในพหุสังคม และสังคมประชาธิปไตย ซึ่งมีทั้งผลประโยชน์สาธารณะและผลประโยชน์ส่วนตัว (๗) การล็อบบี้มักจะเกิดในประเทศ ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลง

ผู้เชี่ยวชาญมักมองว่าสิ่งที่ล็อบบี้ยิสต์ทำคือจัดหาข้อมูลที่เป็นผลต่อการตัดสินใจ โดยสาธารณรัฐ-โปแลนด์มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับล็อบบี้ยิสต์เพียง ๒๐ ปี และการล็อบบี้ถูกมองว่าเป็นกิจกรรมที่มีผลทางบวก ต่อการพัฒนาประชาธิปไตย ซึ่งกฎหมายในช่วงปี ๒๕๓๐ นั้น ส่วนมากแล้วจะเป็นผลมาจากการล็อบบี้ อนึ่ง สาธารณรัฐโปแลนด์ได้มีการออกกฎหมายว่าด้วยล็อบบี้ยิสต์ โดยผลของกฎหมายฉบับนี้คือ การออกกฎหมาย และ การทำประชาพิจารณ์

นางสาวคลาเรสซ่า เซอทีส (Claressa SERTEES) รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเครือรัฐ-ออสเตรเลีย อภิปรายประสบการณ์ในส่วนของเครือรัฐออสเตรเลีย ดังนี้

การกำหนดนโยบาย : กระบวนการกำหนดนโยบายเป็นกระบวนการที่มาจากการศึกษาและเจรจา-ต่อรอง โดยล็อบบี้ยิสต์และกลุ่มองค์กรที่มีอำนาจในการกดดัน เช่น กลุ่มอุตสาหกรรม โดยกลุ่มเหล่านี้จะมีส่วนร่วม ในการนำเสนอข้อคิดเห็นต่อสมาชิก โดยเฉพาะรัฐมนตรีประจำกระทรวง โดยล็อบบี้ยิสต์มีเป้าประสงค์ในการมีอิทธิพล ต่อนโยบายและการตัดสินใจของรัฐบาล

กฎและระเบียบที่มีผลต่อล็อบบี้ยิสต์ : ได้มีการวางกฎระเบียบเพื่อให้มีการปฏิบัติที่เหมาะสมและ เป็นไปตามมาตรฐาน โดยตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ รัฐบาลได้ออกระเบียบปฏิบัติสำหรับล็อบบี้ยิสต์ที่มาติดต่อกับตัวแทน ของรัฐบาล โดยล็อบบี้ยิสต์จะต้องขึ้นทะเบียนในศูนย์ลงทะเบียนล็อบบี้ยิสต์ และต้องปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติ สำหรับล็อบบี้ยิสต์ โดยการล็อบบี้ถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญและเป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการประชาธิปไตย อนึ่ง การมีระเบียบดังกล่าวนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสร้างเสริมความเชื่อใจและ รับประกันว่าการติดต่อระหว่างล็อบบี้ยิสต์และตัวแทนรัฐบาลเป็นไปโดยโปร่งใส มีบูรณภาพ และชัดเจน ทั้งนี้ กฎระเบียบสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่กระทรวงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ล็อบบี้ยิสต์ : ให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติของแต่ละหน่วยงาน

มาตรการอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อล็อบบี้ยิสต์ : เพื่อเป็นการป้องกันการคอร์รัปชัน และจำกัด การใช้อำนาจของรัฐบาลและสมาชิก ได้มีการกำหนดมาตรการต่างๆ โดย (๑) การตั้งกระทู้ถาม (๒) การขอ ตรวจสอบสวนมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้องกับล็อบบี้ยิสต์ เช่น ระเบียบข้อบังคับสำหรับสมาชิกในรัฐสภา คณะกรรมการต่อต้านคอร์รัปชัน และการมีกฎระเบียบเพิ่มเติมสำหรับล็อบบี้ยิสต์

๒) การอภิปรายทั่วไปเรื่อง “การหาโครงสร้างของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาที่มีประสิทธิภาพ สูงสุด” (Finding the structure of a parliamentary secretariat with maximum efficiency)

นาย เหงียน หัง ฟุก (Nguyen HAHN PHUC) ประธานสำนักงานรัฐสภาสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม อภิปรายประสบการณ์ในส่วนของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ดังนี้

การหาโครงสร้างของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาที่มีประสิทธิภาพสูงสุดไม่ถือเป็นเรื่องใหม่ แต่เรื่องนี้ยังไม่เคยมีการนำเข้าสู่เวทีระหว่างประเทศ จึงยังคงมีคำถามที่ว่า “เราจะจัดการอย่างไรเพื่อให้ได้มาซึ่งการสนับสนุนการดำเนินงานของรัฐสภาเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด” ในกรณีของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม นั้น การปฏิรูประบบการทำงานได้นำมาซึ่งความท้าทายในการสนับสนุนการทำงานของรัฐสภา โดยในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๖ ได้วางกรอบการพัฒนาของรัฐสภาเพื่อให้เป็นองค์กรสูงสุดซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน และอำนาจของรัฐมีเพียงหนึ่งเดียว อนึ่ง ในกระบวนการใช้อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการได้มีการกระจายอำนาจ การประสานงานร่วมกัน และการควบคุมการดำเนินงานผ่านหน่วยงานของรัฐบาลหน่วยต่าง ๆ

ในการนี้ ได้มีการผ่านกฎหมายที่เกี่ยวกับโครงสร้างหน่วยงานที่สนับสนุนการทำงานของรัฐสภา ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งในกฎหมายนี้ได้มีการบัญญัติไว้ว่าเลขาธิการจะเป็นประธานสำนักงานรัฐสภาสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และจะต้องมาจากการเลือกตั้ง ในส่วนของการจ่ายเงินเดือนและปลดออกจากตำแหน่งให้เป็นไปตามการตัดสินใจของรัฐสภา เลขาธิการยังดำรงตำแหน่งประธานสำนักงานรัฐสภา และสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่โดยสำนักงานรัฐสภา ประธานสำนักงานรัฐสภามีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจการของสภาแห่งชาติ คณะกรรมาธิการสามัญและสมาชิกสภาแห่งชาติ อนึ่ง ยังมีข้อก้ำกัในเรื่องการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาและสำนักงานสภาแห่งชาติ โดยสำนักงานสภาแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ในการเป็นหน่วยงานในการช่วยอำนวยความสะดวกและให้คำปรึกษาแก่สภาแห่งชาติ คณะกรรมาธิการสามัญ สภาชาติพันธุ์ คณะกรรมาธิการในสภาแห่งชาติ และสมาชิกสภาแห่งชาติ ซึ่งอำนาจหน้าที่และการสั่งการของสำนักเลขาธิการยังไม่ชัดเจน และในทางปฏิบัติ สำนักงานเลขาธิการจะสนับสนุนการทำงานของเลขาธิการในกิจการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการนิติบัญญัติ การดำเนินกิจการทั่วไป

นายอาลี อัฟรัชเท (Ali AFRASHTEH) เลขาธิการรัฐสภาอิสลามแห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน อภิปรายประสบการณ์ในส่วนของสาธารณรัฐอิสลามอิหร่านดังนี้

สมาชิกเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมให้สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสำนักงานเลขาธิการรัฐสภามีภารกิจสำคัญในการตอบสนองซึ่งความต้องการที่แท้จริงและเต็มเต็มภารกิจของสำนักงาน ในการนี้ ปัจจัยที่จะเสริมสร้างการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันจะนำมาซึ่งความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนระหว่างประสิทธิภาพสูงสุด วิธีการที่ทันสมัยในการจัดการด้านทรัพยากรบุคคลและการบริหารงบประมาณ และการพัฒนากระบวนการทำงานมีดังนี้

(๑) การพัฒนากระบวนการทำงาน โดยการส่งเสริมให้มีช่องทางในการรับฟังความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ การปรับใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการทำงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูล และการจัดทาระบบการประเมินงาน

(๒) การจัดการด้านทรัพยากรบุคคล โดยการจัดให้มีศูนย์กลางการเจรจาข้ามพรมแดนระหว่างสำนักเลขาธิการของประเทศสมาชิก

(๓) การบริหารงบประมาณ โดยการเสริมสร้างการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข) การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communications)

๑) “ระบบรัฐสภาของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” โดย นายเหงียน หัง ฟุก (Nguyen HAHN PHUC) ประธานสำนักงานรัฐสภาสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ประธานสำนักงานสภาแห่งชาติได้กล่าวต้อนรับและนำเสนอระบบสภาแห่งชาติของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยสภาแห่งชาติได้ตั้งขึ้นมาและมีการพัฒนาควบคู่ไปกับการเรียกร้องอิสรภาพและเสรีภาพเพื่อการพัฒนาและป้องกันประเทศ โดยประมาณ ๗๐ ปีที่แล้ว ในเดือนสิงหาคม ปี ๒๔๘๘ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เป็จุดสูงสุดระหว่างการต่อสู้เพื่ออิสรภาพของชาวเวียดนาม ได้มีการจัดตั้งสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ (Tan Trao National

People's Congress) ในนามของประชาชนทั้งหมด ต่อมา หลังจากเหตุการณ์ “การปฏิวัติเดือนสิงหาคม” ซึ่งเวียดมินห์ ได้ยึดอำนาจทั่วประเทศ และนายโฮ จี มินห์ ได้เปลี่ยนชื่อประเทศเป็นสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม ได้มีการจัดการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นเป็นครั้งแรกในวันที่ ๖ มกราคม ๒๔๘๙ นับแต่นั้นเป็นต้นมา สภาแห่งชาติอยู่ในฐานะองค์กรที่เป็นตัวแทนสูงสุดของประชาชน และองค์กรสูงสุดแห่งอำนาจรัฐของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งสภาแห่งชาติได้มีส่วนร่วมอย่างมากในการพัฒนาประเทศ

ในปี ๒๕๕๖ สภาแห่งชาติได้ผ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งถือเป็นการปฏิรูปประเทศโดยต่อเนื่อง และวางรากฐานกฎหมายที่เป็นรูปธรรมสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม การพัฒนาประเทศให้ทันสมัย และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อนึ่งในด้านอำนาจหน้าที่ของสภาแห่งชาติ รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๖ ได้มีการเพิ่มเติมในส่วนของอำนาจและหน้าที่ของสภาแห่งชาติให้มีความชัดเจนและเป็นนามธรรมมากขึ้น เพื่อเป็นการประกันอำนาจรัฐที่มีเพียงหนึ่งเดียว เพื่อการสั่งการที่ชัดเจน และเพื่อการประสานงานและการควบคุมหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐในการนำกฎหมาย การบริหาร และความยุติธรรมไปปรับใช้

ในด้านการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติ รัฐสภาแห่งชาติจะดำเนินการในส่วนนี้ตามตารางการดำเนินงาน ในการพิจารณากฎหมาย กฎศีกา ข้อบัญญัติในสมัยประชุม การเสนอร่างกฎหมาย และร่างกฎศีกาประจำปี คณะกรรมาธิการสามัญแห่งสภานิติบัญญัติจะเป็นผู้จัดลำดับการนำเข้าร่างกฎหมายและกฎศีกาเพื่อจัดลำดับในการพิจารณาของสภาแห่งชาติ โดยจะมีเพียงร่างกฎหมายและกฎศีกาที่อยู่ในตารางการดำเนินงานประจำปี เท่านั้นที่จะได้รับการพิจารณา ซึ่งในทุก ๆ ปี สภาแห่งชาติจะพิจารณาและรับรองกฎหมายโดยประมาณ ๒๐ ฉบับเท่านั้น

การตัดสินใจเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่มีความสำคัญต่อประเทศ

สภาแห่งชาติมีอำนาจในการตัดสินใจในประเด็นเกี่ยวกับงบประมาณของประเทศ นโยบายและแผนงานอันเกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาสังคม - เศรษฐกิจของชาติ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน โครงการ และประเด็นสำคัญอื่น ๆ

การควบคุมดูแล

สภาแห่งชาติจะเป็นผู้ควบคุมดูแลการนำรัฐธรรมนูญ กฎหมาย มติของสภาแห่งชาติไปปรับใช้ ตลอดจนดูแลกิจกรรมต่าง ๆ ของประธานาธิบดี คณะกรรมาธิการสามัญแห่งสภานิติบัญญัติ รัฐบาล ศาลฎีกา สำนักงานศาลประชาชนสูงสุด สภาการเลือกตั้ง คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่ก่อตั้งโดยสภาแห่งชาติ ในการนี้ กระบวนการหนึ่งที่เป็นเครื่องในการตรวจสอบของสภาแห่งชาติ คือ การออกคะแนนเสียงไว้วางใจ โดยสภาแห่งชาติจะจัดให้มีการออกคะแนนเสียงไว้วางใจในแต่ละสมัยประชุม ๑ ครั้ง ในวาระสุดท้ายของปีที่สามของสมัยประชุม หากสมาชิกสภาแห่งชาติได้รับความไว้วางใจในระดับต่ำ กล่าวคือ ในระดับที่มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด สมาชิกผู้นั้นจะต้องลาออก ส่วนสมาชิกสภาแห่งชาติได้รับคะแนนเสียงความไว้วางใจเป็นจำนวน ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด คณะกรรมาธิการสามัญจะส่งเรื่องให้สภาแห่งชาติดำเนินการออกคะแนนเสียงไว้วางใจต่อไป

โครงสร้างขององค์กร

ในช่วงเวลาที่ไม่ใช่สมัยประชุมของสภาแห่งชาติ สภาแห่งชาติมีการตั้งคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อปฏิบัติหน้าที่และดำรงตำแหน่งประธานสภาแห่งชาติ นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการสามัญยังมีอำนาจหน้าที่ในการออกกฎศีกาตามที่ได้รับมอบหมายจากสภาแห่งชาติ การตีความรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และกฎศีกา อนึ่ง คณะกรรมาธิการสามัญ ประกอบไปด้วย ประธานสภาแห่งชาติ รองประธานสภาแห่งชาติ และสมาชิก ผู้ที่ดำรงตำแหน่งประธานสภาแห่งชาติจะดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมาธิการสามัญ และรองประธานสภาแห่งชาติ

จะดำรงตำแหน่งรองประธานกรรมการสามัญ ในสมัยประชุมที่ ๘ แห่งสภาแห่งชาติ คณะกรรมการสามัญ มีสมาชิกทั้งหมด ๑๘ คน

สมัยประชุม

โดยทั่วไป สภาแห่งชาติจะมีการประชุมปีละ ๒ ครั้ง โดยครั้งแรกจะเริ่มในเดือนพฤษภาคม ส่วนอีกครั้ง จะเริ่มในเดือนตุลาคม โดยแต่ละสมัยประชุมจะดำเนินการประมาณ ๑ เดือน โดยในระหว่างสมัยประชุม ประชาชน สามารถเข้าร่วมฟังได้ในเฉพาะวาระที่เปิดเผยต่อสาธารณะ และในบางวาระจะมีการถ่ายทอดสดผ่านโทรทัศน์และ วิทยุ

อนึ่ง สภาแห่งชาติมีความพยายามที่จะปฏิรูปการปฏิบัติงาน และเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงาน รวมทั้งการปรับใช้รัฐธรรมนูญ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๕๖ ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งสภาแห่งชาติถือเป็นเรื่องสำคัญมาก ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกและหน่วยงานสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการเตรียมการ เพื่อรองรับการปรับใช้กฎหมายใหม่เกี่ยวกับโครงสร้างองค์กร และการปฏิรูปโครงสร้างองค์กรของสภาแห่งชาติ ซึ่งมีผลบังคับใช้ในเดือนมกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งประธานสำนักงานสภาแห่งชาติหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสมาชิกที่เข้าร่วม ประชุมในครั้งนี้จะได้ร่วมแสดงความเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิรูปสภาแห่งชาติ

๒) “สิ่งใดที่สมาชิกรัฐสภาต้องการจากสื่อมวลชน และสิ่งใดที่สื่อมวลชนต้องการจากสมาชิกรัฐสภา?”

(What do parliamentarians want from the media, and what does the media want from parliamentarians?) โดย นายโมฮัมเหม็ด อัล อัมร์ (Mohamed Al Amr) เลขาธิการสภาที่ปรึกษา- ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย

เลขาธิการสภาที่ปรึกษาได้นำเสนอข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาที่ปรึกษาราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ดังนี้

สภาที่ปรึกษามีระบบการทำงานที่ถือเป็นสิ่งรับประกันถึงเสรีภาพในกระบวนการตัดสินใจ การกำหนด หัวข้อในการประชุม กลไกในการปฏิบัติงาน แผนงบประมาณและการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณ ซึ่งอำนาจ เหล่านี้โดยทั่วไปแล้วจะอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะรัฐมนตรี

อนึ่ง ในด้านของจำนวนสมาชิกในสภาที่ปรึกษา สภาที่ปรึกษาประกอบด้วยสมาชิก จำนวน ๑๕๐ คน โดยมีจำนวนของสตรีในสภาที่ปรึกษา จำนวน ๓๐ คน ซึ่งสมาชิกที่เป็นสตรีเหล่านี้ได้มีส่วนร่วมในการอภิปราย การเสนอญัตติ และการมีสิทธิ์ลงคะแนนเสียง

ในช่วงต้นปีของทุกปี สมาชิกสภาที่ปรึกษาจะเข้าไปเป็นสมาชิกของคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งคณะ- กรรมการวิสามัญดังกล่าวมีจำนวนประมาณ ๑๒ - ๑๕ คณะกรรมการ อนึ่ง สภาที่ปรึกษามีความกระตือรือร้น ในการพัฒนาระบบและกลไกการทำงานพื้นฐานผ่านการเพิ่มประสิทธิภาพของกรอบการทำงาน วิธีการ และกระบวนการ ในการทำงาน นอกจากนี้ สภาที่ปรึกษายังมุ่งเป้าหมายไปยังชุมชน เพื่อลดช่องว่างระหว่างสภาที่ปรึกษาและประชาชน เสริมสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วม การมีผลประโยชน์ร่วมกัน และการแบ่งปันประสบการณ์ระหว่างกัน

สภาที่ปรึกษาได้มีการปรับปรุงให้มีการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะมากขึ้น เสริมสร้างความสัมพันธ์ กับสาธารณชนและสื่อมวลชน การมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมในประเทศและต่างประเทศมากขึ้น การปรับใช้สื่อสารสนเทศ เพื่อปรับปรุงการสื่อสาร นอกจากนี้ สภาที่ปรึกษาได้พัฒนาระบบและกลไกเพื่อส่งเสริมการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิก การลดช่องว่างระหว่างสภาที่ปรึกษาและ ประชาชน โดยการ

(๑) การวางกรอบการทำงานของสภาที่ปรึกษา

- การจัดทำมีการสัญจรนอกสถานที่ ซึ่งเป็นการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้สภาที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยงานของแต่ละภาค โดยสมาชิกสภาที่ปรึกษาจะไปศึกษาถึงการพัฒนาการของโครงการต่าง ๆ ที่ดำเนินอยู่ในส่วนของการให้บริการ การสาธารณสุข การศึกษา สาธารณูปโภค และการมีปฏิสัมพันธ์กับประชาชนในภาคต่าง ๆ หลังจากการสัญจรแล้ว จะต้องมีการจัดทำรายงานสรุปผลเพื่อส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป ในปัจจุบันมีการจัดทำมีการสัญจรนอกสถานที่ทั้งหมด ๑๐ ครั้ง ในปีที่ผ่านมา (๒๕๕๗)

- การเปิดให้นักเรียนและนักศึกษาเข้าเยี่ยมชมสภาที่ปรึกษาเพื่อศึกษาประสบการณ์ด้านรัฐสภา เข้าร่วมฟังการประชุมสภา และพบสมาชิกสภาที่ปรึกษา โดยการขอเข้าเยี่ยมชม ผู้ที่มีความประสงค์สามารถแจ้งความประสงค์ผ่านทางเว็บไซต์ของสภาที่ปรึกษา ซึ่งสามารถยื่นเรื่องเพื่อขอเข้าเยี่ยมชมได้ภายในวันเดียวกัน ในการนี้สภาที่ปรึกษาได้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เพื่อรับรองผู้มาเยี่ยมชม เพื่อเป็นการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับประชาชน และเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้สมบูรณ์และชัดเจน ซึ่งในปี (๒๕๕๗) จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่มาเยี่ยมชมสภาที่ปรึกษา มีจำนวน ๑,๒๙๕ คน

- การเปิดให้แขกของรัฐบาลและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐบาลเข้าเยี่ยมชมสภาที่ปรึกษา ซึ่งในปี (๒๕๕๗) มีแขกของรัฐบาลและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐบาลเข้าเยี่ยมชมสภาที่ปรึกษา จำนวน ๓๐๐ คน

- ประชาชนสามารถเขียนคำร้องเพื่อขอเยี่ยมชมสภาผ่านทางเว็บไซต์ของสภาที่ปรึกษา

- คณะกรรมการวิสามัญได้จัดให้สมาชิกของคณะกรรมการเดินทางไปเก็บข้อมูล และไปพบกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ

- ประธานสภาที่ปรึกษาได้พบปะและปรึกษากับผู้ทรงเกียรติและเจ้าหน้าที่ระดับสูง

(๒) การลดช่องว่างระหว่างสมาชิกและประชาชน เช่น การจัดทำมีงานด้านวัฒนธรรมร่วมกัน การจัดการบรรยายให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์การทำงาน

(๓) การวางยุทธศาสตร์ทางด้านสื่อสารสนเทศ สภาที่ปรึกษาได้มีการเตรียมศึกษา วางนโยบาย วางกลไก ให้ประสบผลสำเร็จ และประเมินผลโครงการ โดยสภาที่ปรึกษาได้จัดให้มีทีมงาน ซึ่งประกอบไปด้วย ที่ปรึกษา-คณะกรรมการธิการ เจ้าหน้าที่ของสำนักที่ดูแลในส่วนของประธานสภาและรองประธานสภา และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ซึ่งทีมทั้ง ๘ ทีม ประกอบไปด้วย ทีมสื่อสารสนเทศ ทีมยุทธศาสตร์ สื่อสังคมออนไลน์ ทีมความร่วมมือทางสังคม ทีมเอกลักษณ์องค์กร ทีมเชื่อมต่อเครือข่าย ทีมกิจการการสัมมนา และการพบปะมวลชน ทีมฝึกอบรมและกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ ทีมกิจการ งานสังคมอันเกี่ยวข้องกับสตรี

๓) “ความสัมพันธ์ของรัฐสภาต่อสื่อมวลชน : การสื่อสารระหว่างรัฐสภาสาธารณรัฐตุรกีต่อเยาวชน” (Parliamentary public relations : contact made by the Turkish Parliament with young people) โดยนาย อีฟาน เนซีโรกลู (Irfan NEZİROĞLU) เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐตุรกี

รัฐสภาเป็นสถาบันอันเป็นที่แสดงออกซึ่งอำนาจอธิปไตยของประชาชน บทบาทหนึ่งของรัฐสภาคือการเป็นศูนย์กลางแห่งการอภิปรายทางการเมือง ซึ่งจากภาพลักษณ์ของรัฐสภาที่มีการอภิปรายถกเถียง และการสะท้อนของสื่อ ทำให้รัฐสภาประสบความสำเร็จอย่างมากในการรักษาภาพลักษณ์ในด้านความน่าเชื่อถือต่อสาธารณะ ในการนี้ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้มีความพยายามอย่างมากที่จะให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับภาระหน้าที่และกระบวนการทำงานของรัฐสภาแก่สื่อมวลชนผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เป็นจริงและถูกต้องผ่านกระบวนการที่โปร่งใส และการสร้างเสริมและคงไว้ซึ่งความเชื่อใจ เจตนาที่ดี และความน่าเชื่อถือของรัฐสภาในสายตาของสาธารณะชน โดยรัฐสภาจะไม่รอคำถามจากสื่อมวลชน แต่จะเป็นผู้ให้

ข้อมูลต่าง ๆ ผ่านความริเริ่มของรัฐสภา ซึ่งเป็นที่คาดหวังว่า ผลทางบวกจากความริเริ่มครั้งนี้จะเป็นแบบอย่างในการร่วมมือทั้งในระดับชาติและนานาชาติ และถือเป็นผลลัพธ์ต่อระบบการประชาสัมพันธ์ที่มีการจัดการอย่างดีของรัฐสภา

โดยนับตั้งแต่มีการผ่านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการองค์กรของรัฐสภาตุรกี เมื่อปี ๒๕๕๕ การบริหารจัดการองค์กรของรัฐสภาตุรกีถือว่าอยู่ในกระบวนการการปฏิรูปตนเอง ซึ่งการประชาสัมพันธ์มีความสำคัญอย่างมาก และรัฐสภาได้มีการมุ่งความสนใจไปยังผู้เยี่ยมชม เยาวชนทั้งที่เป็นนักเรียนและนักศึกษา ผู้พิการ เด็ก และผู้เสียเปรียบทางสังคม โดยมีแนวปฏิบัติ อาทิ

(๑) ความสัมพันธ์กับสื่อมวลชน : มีนโยบายสื่อสารมวลชนที่ดีขึ้น เช่น ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการประชาสัมพันธ์ไปยังสื่อมวลชน electronic newsletter ระบบติดตามข่าวสาร ระบบรวบรวมข้อมูลข่าวสาร หนังสือพิมพ์นานาชาติในระบบ intranet

(๒) การเข้าถึงข้อมูลที่ดีกว่าและรวดเร็วกว่า และโครงการ e - Parliament เช่น โครงการ e - Parliament แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือเพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารด้านนิติบัญญัติและกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีทั้งแอปพลิเคชันสำหรับสมาชิกรัฐสภาและประชาชน บัญชีทวีตเตอร์ของรัฐสภาที่ใช้ชื่อว่า GNAT official บัญชี facebook ของรัฐสภา ๒ บัญชี หน้าเว็บไซต์ของรัฐสภาใน ๘ ภาษา แอปพลิเคชัน “ฉันมีข้อเสนอแนะ” สำหรับประชาชนเพื่อส่งข้อคิดเห็นและคำร้อง เป็นต้น

(๓) รัฐสภาที่เป็นมิตรกับผู้มาเยี่ยมชม : “วันสาธารณชน” โดยให้วันเสาร์เป็น “วันสาธารณชน” ที่เปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าเยี่ยมชมรัฐสภาได้

(๔) เสริมสร้างความสัมพันธ์กับมหาวิทยาลัย เด็กและเยาวชน โดยการจัดให้มีโครงการ “ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย” และการมีเสริมให้มีส่วนที่เป็นข้อมูลสำหรับเยาวชนในเว็บไซต์ของรัฐสภา

(๕) การก้าวข้ามอุปสรรค (รัฐสภาที่ไม่มีอุปสรรค) โดยการเป็นรัฐสภาที่มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกและสถานที่รับรองแก่ผู้พิการ เว็บไซต์รัฐสภาและแผ่นพับและเอกสารข้อมูลต่าง ๆ สำหรับผู้มีความบกพร่องทางสายตา ศูนย์ประสานงานติดต่อสำหรับผู้บกพร่องทางสายตาและการได้ยินในกรณีที่มาเยี่ยมชมรัฐสภา

(๖) รัฐสภาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการจัดให้มีกลุ่มเจ้าหน้าที่รักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีที่ทำงานที่เป็นมิตรแก่สิ่งแวดล้อม

(๗) เสริมสร้างความร่วมมือกับสถาบันภายนอก เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างองค์กร

(๘) เสริมสร้างความร่วมมือกับรัฐสภานานาชาติ เช่น การจัดให้มีคู่มือนำชมใน ๘ ภาษา การมีโครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่กับรัฐสภาต่างชาติ

(๙) โครงสร้างเสริมการมีส่วนร่วมกับสังคมสร้าง เช่น การนำอาหารเหลือให้แก่ศูนย์เลี้ยงดูสุนัขและแมว

๔) “มาตรการการมีความโปร่งใสที่ทันต่อสถานการณ์และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลสาธารณะในวุฒิสภาแห่งราชอาณาจักรสเปน” (Active transparency measures and measures related to citizens' right to access to public information in the Spanish Senate) โดยนายมานูเอล กาเบโร (Manuel CAVERO) เลขาธิการวุฒิสภाराชาอาณาจักรสเปน

ความโปร่งใสของรัฐสภา

การใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญของรัฐสภาต้องเป็นไปตามหลักการการเปิดเผยต่อสาธารณะ อนึ่ง สิทธิในการรับรู้วามสมาชิกรัฐสภาที่มาจาก การเลือกตั้งใช้อำนาจไปในทางใดบ้างถือเป็นหลักการหนึ่งของประชาธิปไตย ในราชอาณาจักรสเปนได้มีการบัญญัติหลักแห่งการเปิดเผยต่อสาธารณะไว้ในมาตรา ๘๐ แห่งรัฐธรรมนูญปี ๒๕๒๑ และในระเบียบข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ซึ่งแต่เดิมแล้วการเปิดเผยต่อสาธารณะในส่วน

วุฒิสภานั้นถือว่าอยู่ในวงที่จำกัด และมีการเผยแพร่เพียงทางโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต ซึ่งข้อมูลบางส่วนที่เผยแพร่ไปถือเป็นข้อมูลที่ยังไม่เป็นทางการ ข้อมูลที่เป็นทางการจะเผยแพร่ผ่านหนังสือราชกิจจานุเบกษาของวุฒิสภา (Senate's Official Gazette) และวารสารการอภิปราย (Journal of Debates)

ข้อมูลที่เผยแพร่ในหนังสือราชกิจจานุเบกษาของวุฒิสภามีลักษณะดังนี้

- มีการเผยแพร่เฉพาะข้อตกลงที่ผ่านการลงมติ และได้มีการตรวจสอบข้อมูลในข้อตกลงโดยหน่วยงานของวุฒิสภาแล้ว

- นอกจากข้อมูลที่กล่าวถึงแล้ว ข้อมูลที่จะเผยแพร่ในหนังสือราชกิจจานุเบกษาจะเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการลงมติรับรองกฎหมาย (ร่างกฎหมาย การแก้ไขข้อกฎหมาย ข้อความที่มีการแก้ไขระหว่างขั้นตอนการพิจารณากฎหมาย เป็นต้น)

ในการนี้ ข้อมูลในเอกสารทั้งหมดในกระบวนการการลงมติรับรองกฎหมายของรัฐสภาจะมีเผยแพร่ในเว็บไซต์ของวุฒิสภา

จากแนวความคิดในการเผยแพร่ต่อสาธารณะสู่ความโปร่งใสและสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลสาธารณะ

ความโปร่งใสถือเป็นส่วนหนึ่งของการเป็นรัฐบาลที่เปิดเผยต่อสาธารณะ ตามกรอบนโยบายสาธารณะเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถเพิ่มสมรรถนะในการทำงานได้ด้วยการจัดให้มีข้อมูลสาธารณะที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ ซึ่งความโปร่งใสถือเป็นก้าวแรกในการสร้างจุดยืนในการมีส่วนร่วมและการให้ความร่วมมือของประชาชน ซึ่งข้อมูลที่มีการเผยแพร่จะไม่ใช่เป็นเพียงข้อมูลที่แสดงถึงผลงานของรัฐสภา ประชาชนควรจะได้รับทราบว่า งบประมาณสาธารณะถูกใช้ไปในทางใดและเท่าไรบ้าง ข้อมูลทั่วไปที่อยู่ในเว็บไซต์ของรัฐสภาที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ ควรจะประกอบไปด้วยข้อมูลต่าง ๆ อาทิเช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิก อำนาจหน้าที่ กิจกรรม งบประมาณ เป็นต้น

สถานการณ์ทั่วไปในปัจจุบันในราชอาณาจักรสเปน

นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔ ได้มีการปรับปรุงการเผยแพร่ข้อมูล โดยลดข้อมูลที่จะจัดพิมพ์ในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เพื่อลดค่าใช้จ่ายและให้มีการเพิ่มช่องทางการเผยแพร่ โดยให้เผยแพร่ทางโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต และให้มีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ประชาชนสามารถสอบถาม ขอคำปรึกษา และให้ข้อเสนอแนะได้ ในปัจจุบันได้มีการผ่านพระราชบัญญัติ ๑๙/๒๐๑๓ ว่าด้วยความโปร่งใสในการเข้าถึงข้อมูลสาธารณะและธรรมาภิบาล (ซึ่งต่อมาเป็นพระราชบัญญัติความโปร่งใส) พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวครอบคลุมการเปิดเผยข้อมูลของข้าราชการภาครัฐ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น และยังครอบคลุมไปถึงงบประมาณในส่วนของพระมหากษัตริย์ วุฒิสภา ศาล และหน่วยงานอื่น ๆ โดยพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ และประกอบไปด้วย ๔ หมวดหลัก คือ (๑) หลักเกณฑ์ความโปร่งใส (๒) ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรและโครงสร้าง (๓) ข้อมูลด้านงบประมาณและการทำสัญญา (๔) ข้อมูล ซึ่งปัจจุบันวุฒิสภาได้ปรับการทำงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

การปรับการทำงานของวุฒิสภา

ในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ก่อนที่พระราชบัญญัติความโปร่งใสจะมีผลบังคับใช้ วุฒิสภาได้มีการปรับระเบียบข้อบังคับของวุฒิสภา เพื่อให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และยังได้ปรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายงบประมาณ ดังนี้

- ข้อมูลด้านงบประมาณ การใช้จ่ายและการชำระงบประมาณ ค่าใช้จ่ายในเงินงบประมาณ และเงินทุนสำรอง

- แผนการดำเนินงาน และการติดตั้งระบบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศ

- ข้อมูลสัญญาจ้างต่าง ๆ

๕) “ระเบียบข้อบังคับของกลุ่มการเมืองในรัฐสภา” (The Standing Orders of political parliamentary groups) โดย นายคริสตอฟ ปาลเลซ (Christophe PALLEZ) เลขาธิการสภาธิการภายในและงบประมาณสาธารณรัฐฝรั่งเศส

สถานะทางการเมืองของกลุ่มการเมืองในรัฐสภาสาธารณรัฐฝรั่งเศส

ในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ มีข่าวแพร่หลายในอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับกรณีของกลุ่มพรรคการเมืองฝ่ายค้านกลุ่มหลักในรัฐสภาสาธารณรัฐฝรั่งเศส (พรรคฝ่ายขวา the right wing UMP group) ได้ให้การสนับสนุนด้านเงินกู้จำนวน ๓ ล้านยูโรแก่พรรคการเมือง ซึ่งเป็นถือเป็นตัวแทนของรัฐสภาในปี ๒๕๕๕ ซึ่งการสนับสนุนด้านเงินกู้นี้เป็นการกระทำโดยประธานของกลุ่มโดยไม่ได้แจ้งให้สมาชิกในกลุ่มได้รับทราบ การปรากฏเป็นข่าวในอินเทอร์เน็ตเป็นเหตุให้เกิดการถกเถียงกัน เนื่องจากกรณีดังกล่าวถูกมองว่าพรรคการเมืองหาประโยชน์จากงบประมาณสาธารณะที่ไม่ได้เป็นไปตามกฎที่กำหนดไว้สำหรับกลุ่มการเมือง ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ควรจะมีการทำให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเงินที่สนับสนุนของกลุ่มการเมืองในรัฐสภาจะต้องเป็นเงินที่ได้รับจากรัฐสภา และเงินอุดหนุนจากสมาชิกในกลุ่มการเมืองควรเป็นจำนวนที่ไม่มาก

ข่าวดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นถึงจุดอ่อนของกฎระเบียบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มการเมือง ในการที่กลุ่มการเมืองขาดการตรวจสอบด้านการใช้จ่าย และการที่กลุ่มการเมืองขาดสถานะทางการเมือง ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการนิติบัญญัติ ด้วยเหตุนี้ รัฐสภาจึงได้ตัดสินใจที่จะทำให้กลุ่มการเมืองเหล่านี้มีสถานะทางการเมืองที่ชัดเจน (ซึ่งจะมีผลในเดือนมกราคม ๒๕๕๘) อนึ่ง พื้นฐานของการเป็นกลุ่มทางการเมือง คือ การได้รับการตรวจสอบทางกฎหมาย และการจัดการภายในกลุ่มการเมืองก่อนที่การปฏิรูปดังกล่าวจะเริ่มมีการนำไปปรับใช้ในเดือนกันยายน ๒๕๕๗ อนึ่ง ก่อนการปฏิรูปในเดือนกันยายน ๒๕๕๗ กลุ่มการเมืองต่าง ๆ มีความรู้สึกที่ขัดแย้ง คือ กลุ่มเหล่านี้ได้รับการรับรองจากรัฐธรรมนูญแต่ขาดซึ่งสถานะทางการเมือง โดยนับแต่ปี ๒๕๕๑ เป็นต้นมา รัฐธรรมนูญฝรั่งเศสบัญญัติถึงกลุ่มการเมืองว่า “ระเบียบข้อบังคับของแต่ละสภาจะต้องมีการระบุถึงสิทธิของกลุ่มการเมือง” อันที่จริงระเบียบข้อบังคับของรัฐสภาได้รับเอาแนวคิดเรื่องการเมืองซึ่งกลุ่มการเมืองตั้งแต่ปี ๒๔๕๓ ซึ่งกลุ่มเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการดำเนินงานของรัฐสภา และในทุกกระบวนการในการดำเนินงานต้องมีการสนับสนุนจากกลุ่มเหล่านี้ ในระเบียบข้อบังคับของรัฐสภาฉบับล่าสุดได้บัญญัติเกี่ยวกับกลุ่มการเมือง โดยได้มีการระบุในส่วนของผลประโยชน์ ระเบียบการตั้งกลุ่ม (มีสมาชิกสูงสุด ๑๕ คน) และเอกสิทธิ์ ในปัจจุบัน (๒๕๕๘) มีสมาชิกรัฐสภาที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของกลุ่มการเมืองเพียง ๙ คน จาก ๕๗๗ คน ซึ่งถือเป็นเพียงคนกลุ่มเล็กที่ไม่มีความสำคัญเท่าใดนัก

กล่าวได้ว่า ในปัจจุบันระบบการจัดการภายในของกลุ่มการเมืองเป็นไปตามดุลยพินิจของแต่ละกลุ่มการเมือง ซึ่งมี ๒ กลุ่ม ที่มีการจัดตั้งกลุ่มขึ้นมา ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่มีสถานะทางกฎหมาย ถือเป็นกลุ่มที่จัดตั้งโดยพฤตินัย และกิจกรรมของกลุ่มเหล่านี้เป็นไปโดยไม่ชัดเจน หรือไม่ปรากฏในทางกฎหมาย ในการนี้ กลุ่มการเมืองที่ตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการจะสามารถเสนอญัตติสนับสนุนให้มีการแก้ไข ขอใช้สิทธิในการอภิปราย หรือขอให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการตามการร้องขอ

การปฏิรูปในเดือนกันยายน ๒๕๕๗ ระเบียบข้อบังคับของรัฐสภาระบุให้กลุ่มการเมืองต้องมีการจัดตั้งอย่างถูกต้อง

ในวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ รัฐสภาได้รับรองการปรับปรุงระเบียบข้อบังคับ ซึ่งเป็นการเสนอร่วมกันระหว่างประธานรัฐสภา สมาชิกรัฐสภาที่ดูแลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการและการจัดการด้านการเงินของรัฐสภาที่เรียกว่า Questeurs และประธานกลุ่มการเมือง ๖ กลุ่ม โดยส่วนที่มีการปรับปรุง คือ กลุ่มการเมืองต้องมีการจัดตั้งและมีสถานะทางการเมืองอย่างถูกต้อง มีการบริหารจัดการโดยประธานกลุ่ม และมีสมาชิกที่ประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาและผู้สนับสนุนของกลุ่มการเมือง และกลุ่มการเมืองจะต้องปฏิบัติตามกฎ ๒ ข้อ ดังนี้ ๑. กลุ่มการเมืองต้องไปยื่นเรื่องขอจัดตั้งกลุ่มที่ว่าการเขตตามท้องถิ่นที่ตนสังกัด และการยื่นเรื่องดังกล่าวนี้ต้องมีการเผยแพร่ใน

ราชกิจจานุเบกษา พร้อมมีการระบุถึงวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งและตำแหน่งของสมาชิกในกลุ่ม อนึ่ง การจัดตั้งกลุ่มอย่างถูกต้องนี้จะทำให้กลุ่มที่ถูกตั้งขึ้นเป็นไปโดยถูกกฎหมาย และทำให้การจัดหาซึ่งผู้สนับสนุนการทำงานของกลุ่มเป็นไปโดยความถูกต้อง นอกจากนี้ เมื่อมีการตั้งกลุ่มแล้ว กลุ่มทางการเมืองเหล่านี้ต้องแสดงบัญชีรายรับรายจ่ายของกลุ่มต่อคณะกรรมการที่รับผิดชอบในการตรวจสอบด้านการเงินเป็นรายปี ซึ่งการแสดงบัญชีดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและความเท่าเทียมกันในส่วนของการบริหารจัดการภายในกลุ่มการเมือง โดยส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการกลุ่มการเมืองเหล่านี้จะดำเนินการโดยรัฐสภา

ในการนี้ การจัดตั้งกลุ่มทางการเมืองตามกฎหมาย เพื่อให้กลุ่มทางการเมืองเหล่านี้มีสถานะทางการเมืองโดยสมบูรณ์อยู่ในระหว่างช่วงปีแรกของการทดลองใช้ระบบ ในช่วงท้ายของสมัยประชุมปี ๒๕๖๐ จะมีการตรวจสอบและประเมินผลของการใช้ระบบนี้

๖) “อำนาจและและศักยภาพของพรรครัฐบาล และพรรคฝ่ายค้านในรัฐสภาที่มีพรรคการเมืองหลายพรรค” (Powers and competences of Government parties and opposition parties in a multi - party parliament) โดยนายเคียร์ต ยัน อา. ฮามิลตัน (Geert Jan A. HAMILTON) เลขาธิการวุฒิสภาราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์

การให้ความเคารพในเสียงส่วนน้อยถือเป็นหลักการเบื้องต้นของสังคมประชาธิปไตยอันมีพื้นฐานอยู่บนหลักนิติธรรม การมีสิทธิในการพูดโดยอิสระ สิทธิในการถาม สิทธิในการวิพากษ์วิจารณ์ และสิทธิในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในกลุ่มใด ๆ ถือเป็นเงื่อนไขหลักในการเป็นประชาธิปไตยโดยเสรี ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดนี้คือความหมายของการมีพรรคฝ่ายค้าน ในการนี้ พรรคฝ่ายค้านมีภาระหน้าที่ในการตรวจสอบการตัดสินใจและนโยบายของรัฐบาล เพื่อเป็นการตรวจสอบซึ่งความโปร่งใสและความรับผิดชอบของรัฐบาล

ระบบที่ประกอบไปด้วยพรรคการเมืองหลายพรรคเป็นระบบที่พรรคการเมืองทั้งที่มีขนาดใหญ่และเล็กแข่งขันกันเพื่อเข้าไปทำหน้าที่ในการรับใช้ประชาชน ระบบดังกล่าวนี้แพร่หลายในประเทศที่ใช้ระบบรัฐสภา มากกว่าระบบประธานาธิบดี โดยเฉพาะในประเทศที่มีการใช้ระบบสัดส่วน ดังเช่นในราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ซึ่งในปี ๒๕๕๘ นี้จะมีการเฉลิมฉลอง ๒๐๐ ปี แห่งการเป็นรัฐสภาสมัยใหม่ โดยในรอบ ๒๐๐ ปีที่ผ่านมาไม่เคยมีพรรคการเมืองใดได้เสียงข้างมากในสภา จำนวนมากที่สุดที่ได้คือ จำนวน ๑ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกเท่านั้น ปัจจุบันสภาผู้แทนราษฎรมีพรรคการเมืองทั้งหมด ๑๔ พรรค เป็นพรรคฝ่ายค้าน ๑๒ พรรค ส่วนวุฒิสภามี ๑๒ พรรค เป็นพรรคฝ่ายค้าน ๑๐ พรรค ซึ่งสถานการณ์การเมืองในวุฒิสภาปัจจุบันที่พรรคร่วมมีจำนวนสมาชิกมากกว่าแต่ไม่ได้เป็นพรรคที่มีเสียงข้างมาก ถือเป็นสถานการณ์ที่ไม่เคยมีมาก่อน แต่ในความคิดของผู้พูด (นายฮามิลตัน) มองว่าสถานการณ์ดังกล่าวไม่ได้สร้างความเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด อนึ่ง การมีพรรคการเมืองหลายพรรคถือเป็นการเพิ่มงานให้แก่เจ้าหน้าที่ การนำมาซึ่งข้อมติใด ๆ เป็นไปได้โดยยาก และมีการใช้ระยะเวลาในการอภิปรายยาวนาน ซึ่งการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้อาจทำได้โดยการกำหนดกฎเกณฑ์ขั้นต่ำและการลดจำนวนพรรคการเมือง ซึ่งจะทำให้มีจำนวนพรรคการเมืองลดลง และลดความแตกต่างทางการเมือง ก่อให้เกิดสมดุลในรัฐสภา และพรรคฝ่ายค้าน จะได้รับการสนับสนุนในการเสนอกฎหมายใด ๆ มากขึ้น แต่อย่างไรก็ดี ยังไม่มีการเสนอเรื่องนี้ในรัฐสภาราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ นอกจากนี้ ผู้พูดให้ความสนใจในระเบียบข้อบังคับของแต่ละประเทศว่ามีการกำหนดระเบียบใดเป็นพิเศษแก่พรรครัฐบาลและพรรคฝ่ายค้านหรือไม่ ซึ่งสำหรับราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ไม่มีระเบียบดังกล่าว และไม่มีคำบัญญัติคำว่า “เสียงส่วนน้อย” และ “พรรคฝ่ายค้าน” ในระเบียบข้อบังคับของรัฐสภา

ประชาธิปไตยถือเป็นการบริหารทางการเมืองที่ทุกพรรคการเมืองมีส่วนร่วม การอภิปรายถือเป็นการระดมความคิด และสมาชิกควรจะเปิดรับฟังความเห็นต่าง ๆ และควรจะพร้อมที่จะเปลี่ยนมุมมองของตนเอง การเป็นสมาชิกรัฐสภาจึงไม่ควรเป็นแต่เพียงผู้ผ่านกฎหมาย ส่วนระเบียบข้อบังคับของรัฐสภาถือเป็นเพียงเครื่องมือ

ประชาธิปไตยจะเกิดได้เมื่อการอภิปรายโดยเสรีเป็นที่ยอมรับ การผ่านร่างกฎหมายใด ๆ เป็นผลแห่งการอภิปราย ซึ่งมีทั้งการรับฟังและการแสดงความเห็น

๗) “เมื่อความเป็นอิสระของสถาบันนิติบัญญัติถูกท้าทาย : การตรวจสอบการขับสมาชิกของพรรคการเมืองซึ่งเป็นพรรครัฐบาลออกจากพรรค ในแง่ของสถานะของสมาชิกเหล่านี้ในรัฐสภา” (When the independence of the Legislative is put on trial : an examination of the dismissal of members of the party in Government from the party vis - à - vis their status in Parliament) โดย นางเจน แอล. คิบิริเก (Jane L. KIBIRIGE) เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐยูกันดา

โดยธรรมชาติของกระบวนการทางนิติบัญญัติแล้ว กระบวนการนิติบัญญัติเป็นกระบวนการกระทำโดยอิสระ เพื่อเป็นการแบ่งแยกอำนาจให้ชัดเจน เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๗ ประธานรัฐสภาของสาธารณรัฐยูกันดาได้รับเรื่องจากเลขาธิการขบวนการต่อต้านแห่งชาติ (the National Resistance Movement Organisation - NRMO) เพื่อแจ้งให้ทราบว่าสมาชิก จำนวน ๔ คน ของพรรค NRMO ได้ถูกปลดออกจากตำแหน่ง ซึ่งพรรค NRMO เป็นพรรครัฐบาล และประธานรัฐสภาควรใช้อำนาจในการประกาศให้ตำแหน่งในสภาของสมาชิกเหล่านี้ว่างลง และสั่งการให้เลขาธิการรัฐสภาแจ้งเรื่องไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อจัดการเลือกตั้งซ่อมเพื่อทดแทนตำแหน่งดังกล่าวตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญในมาตราที่ ๘๑ วรรค ๒ ในการนี้ ประธานสภาได้อ้างถึงบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่ควรจะมีการตีความเพื่อนำมาซึ่งความสงบสุข ไม่ก่อความขัดแย้ง และยังได้อ้างถึงการที่สมาชิกได้ร้องขอให้พวกเขายังคงอยู่ในตำแหน่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๐ วรรค ๑ แต่ยังเป็นที่ยังง่าว่า ตำแหน่งของพวกเขาควรจะว่างลงตามการตัดสินใจของศาลตามมาตรา ๘๖ หรือไม่

อนึ่ง จากการค้นคว้าส่วนบุคคลของนางคิบิริเก พบว่า การพิจารณาในกรณีของการลาออก หรือการถูกปลดจากการดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาไม่เคยมีขึ้นมาก่อน มีเพียงกรณีที่มีความคล้ายกันที่เกิดขึ้นเมื่อในสมัยการประชุมรัฐสภาครั้งที่ ๗ ในปี ๒๕๔๘ ในช่วงที่มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๓ ของปี ๒๕๔๘ ซึ่งในกรณีดังกล่าวรัฐสภาไม่สามารถตัดสินได้ และอัยการสูงสุดได้ถอดถอนคำร้องที่ ๒๖ ที่ต้องการให้มีการแก้ไขมาตรา ๘๓ วรรค ๑ ให้มีการบัญญัติเรื่องการปลดสมาชิกออกจากตำแหน่งไว้ด้วย ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว จึงยังไม่มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน และไม่มีการบัญญัติไว้ในกฎหมายหรือในระเบียบข้อบังคับของรัฐสภา การตัดสินใจในกรณีดังกล่าวนี้จึงถือเป็นเรื่องของการนำรัฐธรรมนูญมาตีความ อนึ่ง พรรคการเมืองอาจเพิกเฉยต่อสมาชิกที่ถูกปลดไปแล้วได้ ซึ่งจะเป็นผลต่อตัวของสมาชิกและการมีสถานะในรัฐสภา

อย่างไรก็ดี กรณีดังกล่าวนี้ยังคงค้างอยู่ที่ศาลฎีกา ซึ่งศาลได้ยับยั้งคำสั่งปลดสมาชิกดังกล่าวเอาไว้เพื่อรอการพิจารณา อนึ่ง ในการจัดที่นั่งในรัฐสภาถือเป็นเรื่องที่ทำลายในการที่จะจัดที่นั่งให้แก่สมาชิกที่ถูกปลดออกจากพรรคการเมืองหรือสมาชิกอิสระ เนื่องจากโดยแนวปฏิบัติแล้ว พรรครัฐบาลจะนั่งอยู่ทางด้านขวา ส่วนพรรคฝ่ายค้านจะอยู่ทางด้านซ้าย ซึ่งไม่มีการระบุเอาไว้ว่าสมาชิกที่ถูกปลดออกจะนั่งในบริเวณใด ซึ่งประธานสภาควรใช้อำนาจตามข้อบังคับข้อที่ ๙ ของระเบียบปฏิบัติแห่งรัฐสภาในการจัดหาที่นั่งให้แก่สมาชิกที่ถูกปลดออก และประธานรัฐสภาควรสั่งการให้เลขาธิการสภาแจ้งเรื่องไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อจัดการเลือกตั้งซ่อมทดแทนตำแหน่งดังกล่าว ในการนี้ ประธานสภายังไม่ได้มีการสั่งการใด ซึ่งถือเป็นความกดดันที่ข้าราชการที่ทำหน้าที่ในฝ่ายนิติบัญญัติต้องประสบ และถือเป็นบททดสอบเรื่องความเป็นอิสระในการตัดสินใจของรัฐสภาท่ามกลางความท้าทายจากฝ่ายบริหารและพรรคการเมืองที่เป็นพรรครัฐบาล การตัดสินใจใด ๆ ของประธานสภาจะเป็นการประกันซึ่งความมีอิสระในการตัดสินใจดังกล่าว

๘) “การรวมเอาบทบัญญัติทางกฎหมายเข้าเป็นหนึ่งเดียวในสาธารณรัฐโปรตุเกส : กฎหมายที่ดีขึ้น นำมาสู่ความใกล้ชิดกับประชาชนที่มากยิ่งขึ้น” (Legislative Consolidation in Portugal : better legislation, closer to the citizens) โดยนายโจเซ มานูเอล อาเรอาโซ่ (José Manuel ARAÚJO) รองเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐโปรตุเกส

การพัฒนากฎหมายให้มีคุณภาพเป็นแนวทางหลักในการดำเนินกิจกรรมของรัฐสภา การวางยุทธศาสตร์เพื่อติดตาม และมาตรการในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุผล

ภารกิจหลักอันหนึ่งของรัฐสภาคือการพัฒนาคุณภาพให้มีคุณภาพ ซึ่งภารกิจดังกล่าวนี้มีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานในสาธารณรัฐโปรตุเกส ทั้งรัฐสภา รัฐบาล ประธานาธิบดี และศาล นอกจากนี้ ภารกิจดังกล่าวยังถือเป็นภารกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับภารกิจทางด้านต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา และประชาคมยุโรป ตามยุทธศาสตร์ลิสบอน (the Lisbon strategy) ได้มีการเบี่ยงเบนความสนใจจากการให้ความสำคัญต่อกระบวนการนิติบัญญัติและวิธีการเพิ่มความชัดเจนและความสอดคล้องกันของกฎหมายไปยังการจ้างงานและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยจุดประสงค์หลักในการพัฒนาคุณภาพให้มีคุณภาพคือ การที่บริษัทต่าง ๆ มีผลการดำเนินการและการประกอบธุรกิจที่ดีขึ้น

แนวคิดริเริ่มภายใต้โครงการ “การพัฒนาคุณภาพให้มีคุณภาพ” มีความเกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจในการประเมินคุณภาพที่มีจุดประสงค์หลักในการลดค่าดำเนินการและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของภาครัฐซึ่งในปัจจุบันสาธารณรัฐโปรตุเกสและสหภาพยุโรปกำลังเผชิญอยู่กับวิกฤตเศรษฐกิจ

คำนิยามของคำว่า การพัฒนาคุณภาพให้มีคุณภาพ

การพัฒนาคุณภาพให้มีคุณภาพอาจให้คำนิยามได้หลายแบบ ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า การพัฒนาคุณภาพให้มีคุณภาพคือการทำให้กฎหมายต่าง ๆ ที่มีการบัญญัติขึ้นมาสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนเข้าถึงและเข้าใจกฎหมายดังกล่าวมากขึ้น การตัดลดกฎระเบียบที่ยุงยากและทำให้ล่าช้า การนำเข้าระบบการประเมินที่พิจารณาจากผลกระทบของกระบวนการนิติบัญญัติที่มุ่งความสนใจในการประมาณการมากกว่าผลลัพธ์ (ex ante) และกฎหมายที่มีผลย้อนหลัง (ex post) และการเพิ่มการมีส่วนร่วมในกระบวนการนิติบัญญัติ

ปัญหาในการพัฒนาคุณภาพให้มีคุณภาพในมุมมองของประชาชน

- การที่ฝ่ายนิติบัญญัติไม่มีระเบียบวาระการประชุม ซึ่งส่งผลในด้านลบต่อกระบวนการนิติบัญญัติและเป็นการปิดโอกาสสมาชิกในการสะท้อนซึ่งการเสนอกฎหมาย ทั้งในด้านที่เป็นการวางแผนให้มีการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ หรือการประเมินผลกระทบของกระบวนการนิติบัญญัติที่มุ่งความสนใจในการประมาณการมากกว่าผลลัพธ์

- การเพิ่มขึ้นอย่างเป็นทวีคูณของการเสนอร่างกฎหมาย ซึ่งร่างกฎหมายส่วนใหญ่ที่มีการเสนอมานี้ไม่ได้ผ่านเป็นกฎหมาย

- ในปัจจุบันอำนาจนิติบัญญัตินั้นมีการแบ่งแยกออกเป็นส่วน ๆ และการเพิ่มขึ้นของผู้เล่นในเวทีการเมืองและกลุ่มกดดันในสังคม อนึ่ง อำนาจนิติบัญญัติที่มีการแบ่งแยกออกเป็นส่วน ๆ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของกฎหมายและส่งผลให้ร่างกฎหมายที่มีความสำคัญบางฉบับถูกกีดกัน และการเกิดขึ้นของร่างกฎหมายที่มาจากกลุ่มผลประโยชน์เอกชน ซึ่งกฎหมายในลักษณะนี้มักจะผ่านกระบวนการภายนอกซึ่งไม่ใช่กระบวนการการมีส่วนร่วมการออกคะแนนเสียงและการอภิปรายในรัฐสภา นอกจากนี้ ยังขาดซึ่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวและความสอดคล้องของระบบกฎหมาย ในปัจจุบันยังไม่มีกระบวนการกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการวางระเบียบให้แก่ล็อบบี้ยิสต์ การอนุญาตให้มีการขึ้นทะเบียนกลุ่มองค์กร และผลประโยชน์ของล็อบบี้ยิสต์

สิ่งที่รัฐสภาสาธารณรัฐโปรตุเกสได้มีการทำเพื่อเป็นการพัฒนากฎหมายให้มีคุณภาพ

ตามรายงานขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาในปี ๒๕๕๒ ว่าด้วยการพัฒนา-กฎหมายของยุโรปให้มีคุณภาพ : การประเมินสมรรถภาพสมาชิก ๑๕ ประเทศสหภาพยุโรป และตามรายงานดังกล่าวนี้ รัฐสภาได้มีการปรับแผนยุทธศาสตร์ในการเพิ่มความโปร่งใสในกระบวนการนิติบัญญัติ ซึ่งในปัจจุบันถือว่าทำได้ โดยสมบูรณ์แล้ว ซึ่งในรายงานดังกล่าว องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาได้กล่าวถึงรัฐสภาโปรตุเกสว่า สาธารณรัฐโปรตุเกสได้มีการพัฒนาการและการปรับใช้นโยบายการพัฒนากฎหมายให้มีคุณภาพที่น่าประทับใจมาก ในระยะเวลาเพียง ๓ ปี ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญในการมีการปกครองสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ โดยได้มีการนำ การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะมาปรับใช้ นอกจากนี้ เว็บไซต์ของรัฐสภามีข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัติ ที่ทันสมัย ซึ่งถือเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมประชาชนในรัฐสภา

ความโปร่งใสในกระบวนการร่างพระราชบัญญัติ

ความโปร่งใสในกระบวนการร่างพระราชบัญญัติถือเป็นสิ่งบ่งบอกถึงคุณภาพ ในการนี้ การที่ประชาชนสามารถติดตามกระบวนการนิติบัญญัติในทุกขั้นตอน (ผ่านเว็บไซต์ของรัฐสภา เว็บไซต์ของกรมการ และการผ่านช่องทางของรัฐสภา) อนึ่ง ข้อมูลของกลุ่มการเมืองจะไม่มีอยู่ในเว็บไซต์ของรัฐสภา นอกจากนี้ รัฐสภาได้พัฒนา กฎหมายให้มีคุณภาพผ่านการจัดทำเอกสารข้อมูลเพิ่มเติม (Technical note) การรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วม การตรวจสอบเอกสารขั้นสุดท้าย การเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะ และการประเมินผลกระทบที่จะเกิดขึ้น (หลังการออกกฎหมาย)

การรวมเอาบทบัญญัติทางกฎหมายเข้าเป็นหนึ่งเดียวนำมาสู่ความใกล้ชิดกับประชาชนที่มากยิ่งขึ้น - กรณีของกลุ่มการเมือง

การรวมเอาบทบัญญัติทางกฎหมายเข้าเป็นหนึ่งเดียวเพื่อพัฒนากฎหมายให้มีคุณภาพ

ได้มีการจัดตั้งกลุ่มการเมืองที่ทำหน้าที่ในการรวมเอาบทบัญญัติทางกฎหมายเข้าเป็นหนึ่งเดียวเพื่อพัฒนากฎหมายให้มีคุณภาพ จะทำให้การเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการทางกฎหมายได้ง่ายขึ้น โดยได้มีการทดลอง จัดทำประมวลกฎหมาย ซึ่งเป็นการรวมมาตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกันเข้าไว้ในมาตราเดียวกัน เพื่อเป็นการลดจำนวน กฎหมายที่ออกมา นอกจากนี้ ประชาชนจะสามารถทราบได้ว่ากฎหมายใดเกี่ยวข้องกับเรื่องใดบ้าง เป็นการปรับ บรรทัดฐานที่ล้าสมัยออก และลดการอ้างถึงกฎหมายเดิมหรือกฎหมายที่ล้าสมัย

กลุ่มการเมืองที่กล่าวถึงนี้ประกอบไปด้วยสมาชิก ๑ คน จากแต่ละกลุ่มการเมือง ซึ่งจะเป็กลุ่มที่ได้รับการ สนับสนุนการดำเนินงานจากรัฐสภา โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- เพื่อพัฒนาระเบียบวิธีการที่จะนำมาใช้ในการรวบรวม และวางมาตรฐานในการการรวมเอาบทบัญญัติ ทางกฎหมายเข้าเป็นหนึ่งเดียว

- เพื่อติดต่อกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น รัฐบาลในการการรวมเอาบทบัญญัติทางกฎหมายเข้าเป็นหนึ่งเดียว

- เพื่อปรึกษากับนิติกร (ในกรณีที่มีความจำเป็น)

- เพื่อรวบรวมกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้องกันให้มาอยู่ในฉบับเดียวกัน หรืออย่างน้อยก็เป็นการลดจำนวน กฎหมายลง

ทั้งนี้ หน้าที่ของกลุ่มการเมืองดังกล่าวนี้จะไม่รวมถึงการบัญญัติกฎหมายใหม่ แต่จะรวมเอากฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกันไว้ด้วยกัน และอาจมีการปรับกฎหมายที่ล้าสมัยและมีความขัดแย้งกันออก

๙) “การตั้งรัฐบาลของราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ในปี ๒๕๕๕ (๒๐๑๒)” (The formation of government in Netherlands in 2012) โดยนางยัคเคอลีนเนอ บีชอยเฟล - เฟอเมย์เดน (Jacqueline BIESHEUVEL - VERMEIJDEN) เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์

การตั้งรัฐบาลใหม่ถือเป็นเรื่องที่สำคัญและเข้าถึงได้ยากในระบบประชาธิปไตยรัฐสภา ซึ่งในราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ การจัดตั้งรัฐบาลใหม่เป็นกระบวนการที่ไม่ซับซ้อน ด้วยระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วน จึงทำให้มีพรรคการเมืองหลายพรรคที่ได้คะแนนเสียงในสภา ซึ่งไม่มีพรรคใดที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุด และต้องมีการจัดตั้งพรรคร่วมหลังจากมีการเลือกตั้งอยู่เสมอ จึงอาจกล่าวได้ว่า การจัดตั้งรัฐบาลถือเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนในการเจรจาต่อรอง ซึ่งบางครั้งใช้เวลายาวนานกว่า ๖ เดือน

กระบวนการจัดตั้งรัฐบาลใหม่นั้นมีขั้นตอนการดำเนินการซึ่งเป็นมาตรฐาน โดยราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์อยู่ภายใต้การปกครองระบอบกษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๕๗ และการตั้งรัฐบาลถือเป็นอำนาจในพระมหากษัตริย์ นับตั้งแต่ปี ๒๓๙๑ เป็นต้นมา ระบบรัฐสภาได้มีการพัฒนา และได้ถือเป็นแนวปฏิบัติโดยพื้นฐานสำหรับพระมหากษัตริย์ในการรับฟังเสียงส่วนมากในรัฐสภาในการจัดตั้งรัฐบาลหลังการเลือกตั้ง โดยพระมหากษัตริย์จะทรงแต่งตั้งผู้มีทักษะในการเจรจาต่อรอง ที่เรียกว่า formatuer เพื่อทำการเจรจา เพื่อให้มีการจัดตั้งพรรคที่ได้คะแนนเสียงส่วนมาก โดยรับคำแนะนำจากกลุ่มผู้นำทางการเมืองในรัฐสภา จากผลของการเจรจาต่อรองครั้งนี้เป็นผลให้เกิดมาตรฐานการปฏิบัติในการจัดตั้งรัฐบาล ในกรณีนี้ พระมหากษัตริย์จะทรงปรึกษากลุ่มผู้นำทางการเมือง ผู้นำกลุ่มการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร และจากคำปรึกษาของบุคคลเหล่านี้ พระมหากษัตริย์จะทรงแต่งตั้ง informatuer หรือ formatuer ๑ คน หรือหลายคน เพื่อทำการเจรจากับกลุ่มผู้นำกลุ่มการเมืองในรัฐสภาเพื่อจัดตั้งรัฐบาลใหม่ ซึ่งการเจรจาดังกล่าวจะผูกพันกลุ่มพรรครัฐบาลที่จะทำหน้าที่ในอนาคตเข้ากับรายละเอียดข้อตกลงในการเป็นพรรคร่วมแต่อย่างไรก็ดี กระบวนการดังกล่าวเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากรัฐสภาที่มีอำนาจมากขึ้น อย่างไรก็ตาม พระมหากษัตริย์ยังคงมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดตั้งรัฐบาลในฐานะที่ปรึกษาที่เป็นกลางในกระบวนการการจัดตั้ง ซึ่งอยู่เหนือพรรคการเมืองทั้งหมด

ในปี ๒๕๕๕ ได้มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญเกิดขึ้นตามการตัดสินใจของสภาผู้แทนราษฎรเนเธอร์แลนด์ ได้มีการเพิ่มบทบัญญัติในระเบียบข้อบังคับ โดยระบุว่า หลังจากมีการเลือกตั้งแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะปรึกษากันเพื่อแต่งตั้ง informatuer หรือ formatuer ซึ่งจะมีภารกิจในการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ (ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าพระมหากษัตริย์มิได้มีส่วนในการแต่งตั้ง informatuer หรือ formatuer แล้ว)

๑๐) “ภาษาที่เข้าใจง่าย : ยุทธศาสตร์ของรัฐสภาสวีเดนเพื่อส่งเสริมการสื่อสารที่ชัดเจนและการเพิ่มพูนประสิทธิภาพ” (Plain language : a promising strategy in the Swedish Parliament for clear communication and improved efficiency) โดยนางสาวคาธริน ฟลอซซิง (Katherin FLOSSING) เลขาธิการรัฐสภาราชอาณาจักรสวีเดน

แผนยุทธศาสตร์ที่จะมีการปรับใช้ในราชอาณาจักรสวีเดนในไม่ช้านี้ คือ การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย โดยเป็นยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมการสื่อสารที่ชัดเจนและการเพิ่มพูนประสิทธิภาพ โดยรัฐสภาได้รับรองแผนยุทธศาสตร์ประจำปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ โดยจะมีการปรับใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายในเอกสารราชการและในบทบัญญัติทางกฎหมายต่าง ๆ โดยจะมีการพิจารณาในส่วนที่เป็นเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และศัพท์เทคนิค โดยภาษาที่จะปรับใช้ตามพระราชบัญญัติภาษาที่เข้าใจง่ายในรัฐสภาราชอาณาจักรสวีเดน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ภาษาที่ใช้มีความทันสมัย และทำความเข้าใจได้ง่าย และยังเป็นภาษาที่เข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดย “โครงการภาษาที่เข้าใจง่าย” ที่ทันสมัยเริ่มใช้ประมาณปี ๒๕๐๘ อนึ่ง การใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายนี้เป็นส่วนหนึ่งของความเป็นประชาธิปไตย เนื่องจากประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าใจในสิ่งที่ได้มีการกล่าว บันทึก หรือการตัดสินใจใด ๆ ของหน่วยงานสาธารณะในสวีเดน และในรัฐสภาราชอาณาจักรสวีเดน นอกจากนี้ การใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายยังมีส่วนช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การสื่อสารที่ถูกต้องจะนำมาซึ่งการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ หลีกเลี่ยงความสับสน ซึ่งในปัจจุบันได้มีการจัดอบรมการใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายให้แก่เจ้าหน้าที่ในระดับต่าง ๆ ด้วย

๑๑) “ระบบกรรมาธิการของสาธารณรัฐอินเดีย : ความมีประสิทธิภาพของความน่าเชื่อถือของฝ่ายบริหาร” (The committee system in India : Effectiveness in enforcing executive accountability) โดยนายอโนป มิชรา (Anoop Mishra) เลขาธิการโลกสภา (สภาผู้แทนราษฎร) สาธารณรัฐอินเดีย

เนื่องจากเวลาเป็นสิ่งที่จำกัด การพิจารณาทุกเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายโดยละเอียดเป็นเรื่องยากที่จะทำได้ ด้วยเหตุนี้ จึงได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อช่วยในการทำงานของรัฐสภา โดยคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมาเหล่านี้ถูกตั้งขึ้นมาเพื่อพิจารณาในเรื่องที่ต้องมีผู้เชี่ยวชาญร่วมพิจารณาหรือต้องการข้อมูลที่มีรายละเอียดในการพิจารณา เพื่อเป็นการลดระยะเวลาการอภิปรายในสภา และเพื่อป้องกันการหลงประเด็นในการนี้ จากประสบการณ์ของรัฐสภาหลายประเทศพบว่า กรรมาธิการที่มีอำนาจเพียงพอถือเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมที่สุดในการพิจารณาตรวจสอบรายละเอียดกระบวนการทำงาน เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือในกระบวนการทำงานของรัฐสภา

ระบบกรรมาธิการในสาธารณรัฐอินเดีย

ระบบกรรมาธิการอินเดียเป็นผลมาจากการปฏิรูปรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๖๒ กรรมาธิการในระบบรัฐสภาแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ กรรมาธิการสามัญ และกรรมาธิการวิสามัญ

ระบบงานกรรมาธิการของโลกสภา (สภาผู้แทนราษฎร) แบ่งได้เป็น ๔ ประเภท ได้แก่

- คณะกรรมาธิการด้านการเงิน (Financial Committees) ประกอบด้วย

๑) คณะกรรมาธิการประมาณการรายจ่าย (Estimate Committee) มีหน้าที่ให้ประมาณการรายจ่ายเศรษฐกิจของประเทศ การวางแผนนโยบายเศรษฐกิจ ตลอดจนวิเคราะห์สภาวะของค่าเงินในตลาดเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ

๒) คณะกรรมาธิการตรวจสอบบัญชีสาธารณะ (Public Accounts Committee) มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการตรวจสอบบัญชีสาธารณะ และวิเคราะห์คำขอตั้งงบประมาณ รายจ่ายที่เสนอเข้าสู่สภา ตลอดจนรายงานการใช้งบประมาณของผู้ตรวจบัญชีก่อนที่จะมีการพิจารณาในสภา

๓) คณะกรรมาธิการกิจการสาธารณะ (Committee on Public Undertakings) มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

- คณะกรรมาธิการประจำรัฐสภาจำแนกตามภารกิจของกระทรวง ทบวง กรม (Department related Parliamentary Standing Committees) เนื่องด้วยรัฐสภาอินเดียต้องการที่จะปรับโครงสร้างของระบบกรรมาธิการให้เข้มแข็งขึ้น ดังนั้น ทั้งสองสภาจึงได้ให้ความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๖ ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการสามัญประจำรัฐสภาจำแนกตามภารกิจของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งได้รับการเสนอชื่อโดยประธานโลกสภาและประธานราชยสภา คณะกรรมาธิการสามัญประจำรัฐสภาจำแนกตามภารกิจของกระทรวง ทบวง กรม มีจำนวน ๒๔ คณะ

- คณะกรรมาธิการสามัญอื่น ๆ (Other Standing Committees) ประกอบด้วย คณะกรรมาธิการที่ปรึกษา (Business Advisory Committee) คณะกรรมาธิการพิจารณาเอกสิทธิ์ (Committee of Privileges) คณะกรรมาธิการตรวจสอบการขาดการประชุมของสมาชิกโลกสภา (Committee on Absence of Members from the Sittings of the House) คณะกรรมาธิการด้านการเพิ่มศักยภาพของสตรี (Committee on Empowerment of Women) คณะกรรมาธิการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล (Committee on Government Assurances) คณะกรรมาธิการตรวจสอบเอกสาร (Committee on Papers laid on the Table) คณะกรรมาธิการพิจารณาคำร้อง (Committee on Petitions) คณะกรรมาธิการพิจารณาร่างกฎหมายและมติของสมาชิกเป็นรายบุคคล (Committee on Private Members' Bills and Resolution) คณะกรรมาธิการว่าด้วยการออกกฎหมายลำดับรอง (Committee on Subordinate Legislation) คณะกรรมาธิการกิจการทั่วไป (General Purpose Committee)

คณะกรรมการที่อยู่อาศัยของสมาชิก (House Committee) คณะกรรมการร่วมตรวจสอบวินัยสมาชิก (Joint Committee on Offices of Profit) คณะกรรมการร่วมด้านเงินเดือนและค่าตอบแทนของสมาชิกรัฐสภา (Joint Committee on Salaries and Allowances of Members of Parliament) คณะกรรมการห้องสมุด (Library Committee) คณะกรรมการกฎข้อบังคับ (Rules Committee) คณะกรรมการสวัสดิการวรรณะและชนเผ่า (Committee on the Welfare of Scheduled Castes and Scheduled Tribes)

- คณะกรรมการวิสามัญ (Ad Hoc Committee) ประกอบด้วย คณะกรรมการพิจารณาสัญญา-
รถไฟ (Railways Convention Committee) คณะกรรมการบริการงานคอมพิวเตอร์ของสมาชิกรัฐสภาและ
ข้าราชการสำนักงานเลขาธิการโลกสภา (Committee on Provision of Computers for MPs and Officers
of Lok Sabha Secretariat) คณะกรรมการแผนพัฒนาชนบทของสมาชิกรัฐสภา (Committee on MP Local
Area Development Scheme) คณะกรรมการจริยธรรม (Committee on Ethics) คณะกรรมการการ-
จัดการด้านอาหารในอาคารรัฐสภา (Committee on Food Management in Parliament House Complex)
คณะกรรมการพิจารณาติดตั้งภาพถ่ายของผู้นำแห่งชาติและสมาชิกรัฐสภา (Committee on Installation of
Portraits/Statutes of National Leaders and Parliamentarians) คณะกรรมการด้านการรักษาความ-
ปลอดภัยในบริเวณอาคารรัฐสภา (Committee Security in Parliament House Complex) คณะกรรมการ-
ตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญและความชอบด้วยกฎหมายของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (Committee
to Examine the Constitutional and Legal position relating to Office of Profit) คณะกรรมการ-
สืบสวนการกระทำความผิดและประพฤติมิชอบของสมาชิกโลกสภา (Committee to inquire into misconduct
of Members of Lok Sabha)

ระบบงานกรรมการของราชสภา (สภาสูง) แบ่งได้เป็นได้เป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑. คณะกรรมการสามัญ (Standing Committee) ราชสภาประกอบด้วยคณะกรรมการสามัญ
ซึ่งกรรมการประจำคณะต่าง ๆ จะได้รับการแต่งตั้งโดยประธานราชสภา โดยคณะกรรมการสามัญที่สำคัญ
ได้แก่

- คณะกรรมการพิจารณาเอกสิทธิ์ (Committee of Privileges) มีหน้าที่ในการพิจารณากระทู้
เกี่ยวกับการละเมิดเอกสิทธิ์ของราชสภา สมาชิกราชสภา หรือกรรมการ

- คณะกรรมการพิจารณาคำร้อง (Committee on Petitions) มีหน้าที่ในการตรวจสอบคำร้อง
เกี่ยวกับร่างกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ

- คณะกรรมการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล (Committee on Government Assurances)
มีหน้าที่ตรวจสอบผลการดำเนินงานของรัฐบาลแล้วรายงานต่อสภา

- คณะกรรมการว่าด้วยการออกกฎหมายลำดับรอง (Committee on Subordinate Legislation)
มีหน้าที่ตรวจสอบและรายงานต่อสภาเกี่ยวกับการออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของฝ่ายบริหาร ซึ่งต้อง
ไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ

- คณะกรรมการตรวจสอบเอกสาร (Committee on Papers laid on the Table) มีหน้าที่
ตรวจสอบเอกสารที่รัฐมนตรีนำเสนอต่อสภาเพื่อพิจารณา ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ
พระราชบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ

- คณะกรรมการที่ปรึกษา (Business Advisory Committee) มีหน้าที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ
เวลาที่เหมาะสมในการอภิปรายเกี่ยวกับการออกกฎหมายและประเด็นอื่น ๆ ซึ่งจะต้องมีการอภิปรายกันก่อน
นำเข้าสู่สภา

- คณะกรรมาธิการว่าด้วยกฎข้อบังคับ (Rules Committee) มีหน้าที่พิจารณาสาระสำคัญของกฎข้อบังคับของราชยสภา ตลอดจนการแก้ไขกฎข้อบังคับต่าง ๆ

- คณะกรรมาธิการกิจการทั่วไป (General Purpose Committee) มีหน้าที่พิจารณาและให้คำปรึกษาแก่ประธานราชยสภาเกี่ยวกับกิจการสภาซึ่งเห็นว่าไม่อยู่ในขอบเขตของคณะกรรมาธิการอื่น ๆ

- คณะกรรมาธิการที่อยู่อาศัยของสมาชิก (House Committee) รับผิดชอบเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและสิ่งอำนวยความสะดวกของสมาชิก

- คณะกรรมาธิการจริยธรรม (Committee on Ethics) มีหน้าที่สอดส่องดูแลเกี่ยวกับคุณธรรม-จริยธรรมของสมาชิกราชยสภา ตลอดจนตรวจสอบเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบของสมาชิก

- คณะกรรมาธิการบริการงานคอมพิวเตอร์สำหรับสมาชิกราชยสภา (Committee on Provision of Computers to Members of Rajya Sabha) รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดสรรคอมพิวเตอร์แก่สมาชิก ตลอดจนให้บริการด้านฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์แก่สมาชิก

- คณะกรรมาธิการแผนพัฒนาชนบทของสมาชิกรัฐสภา (Committee on Members of Parliament Local Area Development Scheme) มีหน้าที่กำกับดูแลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนพัฒนาชนบทของสมาชิกรัฐสภา

นอกจากนี้ สมาชิกราชยสภายังต้องปฏิบัติงานร่วมกับคณะกรรมาธิการโลกสภาในกิจการที่สำคัญ เช่น คณะกรรมาธิการตรวจสอบบัญชี (Committee on Public Account) คณะกรรมาธิการกิจการสาธารณะ (Committee on Public Undertakings) คณะกรรมาธิการสวัสดิการวรรณะและชนเผ่า (Committee on the Welfare of Scheduled Castes and Scheduled Tribes)

คณะกรรมาธิการสามัญประจำรัฐสภาจำแนกตามภารกิจของกระทรวง ทบวง กรม (Department - related Parliamentary Standing Committees) มีทั้งหมด ๒๔ คณะ ได้แก่ คณะกรรมาธิการการพาณิชย์ (Committee on Commerce) คณะกรรมาธิการกิจการภายใน (Committee on Home Affairs) คณะกรรมาธิการพัฒนาทรัพยากรบุคคล (Committee on Human Resource Development) คณะกรรมาธิการอุตสาหกรรม (Committee on Industry) คณะกรรมาธิการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมและป่าไม้ (Committee on Science and Technology, Environment and Forests) คณะกรรมาธิการคมนาคม การท่องเที่ยว และวัฒนธรรม (Committee on Transport, Tourism and Culture) คณะกรรมาธิการสาธารณสุขและสวัสดิการครอบครัว (Committee on Health and Family Welfare) คณะกรรมาธิการว่าด้วยบุคคล การร้องทุกข์ กฎหมาย และการยุติธรรม (Committee on Personnel, Public Grievances, Law and Justice) (คณะกรรมาธิการดังกล่าวนี้ขึ้นอยู่กับทั้งการบังคับบัญชาและกำกับดูแลของประธานราชยสภา และสำนักงานเลขาธิการราชยสภา) คณะกรรมาธิการการเกษตร (Committee on Agriculture) คณะกรรมาธิการเทคโนโลยีสารสนเทศ (Committee on Information Technology) คณะกรรมาธิการกลาโหม (Committee on Defense) คณะกรรมาธิการพลังงาน (Committee on Energy) คณะกรรมาธิการการต่างประเทศ (Committee on External Affairs) คณะกรรมาธิการการคลัง (Committee on Finance) คณะกรรมาธิการด้านอาหารและสิ่งสาธารณูปโภค (Committee on Food, Civil Supplies and Public Distribution) คณะกรรมาธิการแรงงานและสวัสดิการสังคม (Committee on Labour and Welfare) คณะกรรมาธิการการปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ (Committee on Petroleum and Natural Gas) คณะกรรมาธิการการรถไฟ (Committee on Railways) คณะกรรมาธิการการพัฒนาเขตเมือง (Committee on Urban Development) คณะกรรมาธิการด้านทรัพยากรน้ำ (Committee on Water Resources) คณะกรรมาธิการด้านเคมีภัณฑ์และปุ๋ย (Committee on Chemicals and Fertilizers) คณะกรรมาธิการการพัฒนาชนบท (Committee on Rural Development) คณะกรรมาธิการถ่านหินและ

เหล็กกล้า (Committee on Coal and Steel) คณะกรรมการความยุติธรรมและการเสริมสร้างศักยภาพทางสังคม (Committee on Social Justice and Empowerment) โดยคณะกรรมการเหล่านี้มีวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบการดำเนินงานของกระทรวงต่าง ๆ และอำนาจหน้าที่ดังนี้

- พิจารณาความต้องการด้านงบประมาณของกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ แล้วรายงานต่อสภา โดยจะต้องรายงานเฉพาะข้อเท็จจริงเท่านั้น ไม่มีการนำเสนอข้อคิดเห็น

- ตรวจสอบร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ แล้วรายงานต่อสภา

- พิจารณารายงานประจำปีของกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ แล้วเสนอต่อสภา

- พิจารณาเอกสารเกี่ยวกับนโยบายพื้นฐานระยะยาวของชาติที่เสนอต่อสภาแล้วรายงานต่อสภา อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการสามัญประจำรัฐสภาจำแนกตามภารกิจของกระทรวง ทบวง กรมนี้ จะไม่พิจารณาเกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจประจำวันของกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี คณะกรรมการสามัญที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงต่าง ๆ จะเชิญรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณที่กระทรวงตั้งขอมา และรายงานผลการพิจารณาศึกษาต่อสภา คณะกรรมการสามัญที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงต่าง ๆ มีจำนวน ๑๗ คณะ โดยมีคณะกรรมการจากโลกสภา ได้แก่ คณะกรรมการการเกษตร (Committee on Agriculture) คณะกรรมการสื่อสารคมนาคม (Committee on Communications) คณะกรรมการกลาโหม (Committee on Defense) คณะกรรมการพลังงาน (Committee on Energy) คณะกรรมการกิจการภายนอก (Committee on External Affairs) คณะกรรมการการคลัง (Committee on Finance) และคณะกรรมการอาหารการเสปียงของพลเมืองและการจัดสรรสาธารณะ (Committee on Food, Civil Supplies and Public Distribution) ส่วนคณะกรรมการจากราชสภา ได้แก่ คณะกรรมการพาณิชย์ (Committee on Commerce) คณะกรรมการกิจการที่พักอาศัย (Committee on Home Affairs) คณะกรรมการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Committee on Human Resource) คณะกรรมการการอุตสาหกรรม (Committee on Industry) คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมและการป่าไม้ (Committee on Science & Technology, Environment & Forests) และคณะกรรมการการขนส่ง การท่องเที่ยวและวัฒนธรรม (Committee on Transport, Tourism and Culture)

๑๒) “สภาเมียนมาร์และบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาสภา” (The Myanmar Hluttaw and the role of ICT in its development) โดยนายควา โซ (Kyaw SOE) เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสหภาพเมียนมาร์

สภาแห่งชาติสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ปีตองซูลุดตอ (Pyidaungsu Hluttaw) เป็นระบบสภาคู่ ประกอบไปด้วยสมาชิกทั้งหมด ๖๖๔ คน ซึ่งประกอบด้วย

- สภาผู้แทนราษฎรหรือสภาล่าง ปีตูลุดตอ (Pyithu Hluttaw) ซึ่งสมาชิกมาจากการเลือกตั้งโดยตรงแบบแบ่งเขตส่วนหนึ่ง และสมาชิกอีกส่วนหนึ่งเป็นบุคคลากรฝ่ายทหารซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยผู้บัญชาการทหารสูงสุด

- สภาชาติพันธุ์ หรือ สภาสูง สภาชาติพันธุ์หรืออะเมียวตาลุดตอ (Amyotha Hluttaw) ซึ่งสมาชิกมาจากการเลือกตั้งโดยตรงส่วนหนึ่ง และสมาชิกอีกส่วนหนึ่งเป็นบุคคลากรฝ่ายทหารซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยผู้บัญชาการทหารสูงสุด

สภาแห่งชาติสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ปีตองซูลุดตอ (Pyidaungsu Hluttaw) มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาในเรื่องของงบประมาณและการวางแผนต่าง ๆ ของประเทศ พิจารณาร่างกฎหมายเมื่อสภาผู้แทนราษฎรและสภาชาติพันธุ์มีความเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายดังกล่าวนี้แตกต่างกัน

สมัยประชุมของสภาแห่งชาติ

สมัยประชุมลำดับที่	เริ่มประชุมเมื่อวันที่	จบสมัยประชุมในวันที่
๑	๓๑ มกราคม ๒๕๕๔	๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔
๒	๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔	๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
๓	๓๑ มกราคม ๒๕๕๕	๓๐ เมษายน ๒๕๕๕
๔	๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕	๗ กันยายน ๒๕๕๕
๕	๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕	๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
๖	๑๐ มกราคม ๒๕๕๖	๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖
๗	๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖	๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๖
๘	๑ ตุลาคม ๒๕๕๖	๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
๙	๑๓ มกราคม ๒๕๕๗	๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗
๑๐	๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗	๑ เมษายน ๒๕๕๗
๑๑	๑๑ กันยายน ๒๕๕๗	๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
๑๒	๑๙ มกราคม ๒๕๕๘	อยู่ในระหว่างการประชุม

สำนักงานเลขาธิการ

หน่วยงานสนับสนุนการทำงานของสภาแห่งชาติแบ่งออกเป็น ๓ สำนักงาน ได้แก่ สำนักงานเลขาธิการ-สภาแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการสภาชาติพันธุ์ ซึ่งแต่ละสำนักงานจะบริหารงานโดยเลขาธิการ หนึ่ง จำนวนเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ในสำนักงานเลขาธิการมีจำนวนที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในครั้งนี้ ได้มีการจัดโครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นโครงการเพื่อการฝึกอบรมด้านกระบวนการทำงาน ฝึกอบรมการใช้ภาษา และฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์

ตารางแสดงจำนวนข้าราชการ

	สภาแห่งชาติ	สภาผู้แทนราษฎร	สภาชาติพันธุ์	รวม
ก่อนเดือนกันยายน ๒๕๕๖	-	-	-	๔๘๓
หลังเดือนกันยายน ๒๕๕๖ จนถึงปี ๒๕๕๗	๒๐๗	๓๙๘	๑๙๓	๗๙๘
๒๕๕๗ - ปัจจุบัน	๒๘๘	๕๖๘	๓๒๔	๑,๑๘๐
จำนวนข้าราชการตามโครงสร้าง ของสำนักงาน	๕๙๐	๑,๐๒๔	๑,๐๐๑	๒,๖๑๕

โครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานเลขาธิการ

อนึ่ง โครงสร้างของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการสภาชาติพันธุ์ มีลักษณะคล้ายกับสำนักงานเลขาธิการสภาแห่งชาติ แต่จะมีหน่วยงานย่อยเพิ่มอีกหน่วยงานคือ หน่วยงานด้านงานประธาน ซึ่งมีรองเลขาธิการเป็นผู้ดูแล

ค) เรื่องอื่นๆ

- การนำเสนอการพัฒนาล่าสุดของสหภาพรัฐสภา (Presentation on recent developments in the Inter - Parliamentary Union)
- ข้อซักถามเกี่ยวกับการบริหารงานและการเงินของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

ผลการเลือกตั้งกรรมการบริหาร (Executive Committee) แทนตำแหน่งที่ว่าง

ในการประชุมครั้งนี้มีการเลือกตั้ง จำนวน ๓ ตำแหน่ง ในคณะกรรมการบริหารของสมาคมฯ โดยปรากฏผลดังนี้

๑. ตำแหน่งรองประธานสมาคม ได้แก่ นายฟิลิปป์ ชวาบ (Philippe Schwab) เลขาธิการรัฐสภา-สมาพันธ์รัฐสวิส
๒. ตำแหน่งกรรมการบริหาร ได้แก่ นายโจเซ่ มานูเอล อาราโฮ (Jose Manuel ARAUJO) รองเลขาธิการ-รัฐสภาสาธารณรัฐโปรตุเกส
๓. ตำแหน่งกรรมการบริหาร ได้แก่ นางสาวคลาเรสซ่า เซอทีส (Claressa SURTEES) รองเลขาธิการ-สภาผู้แทนราษฎรเครือรัฐออสเตรเลีย

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๘

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๘ จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

จัดทำโดย

๑. นางสาวกัลย์ธีรา ลีลานนท์
นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
๒. นางสาวยศวดี ทาลีราช
นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ
กลุ่มงานภาษาสเปน เยอรมัน และอาหรับ
สำนักภาษาต่างประเทศ

ตรวจทานโดย

นางสาวกฤษณี มาศรีจันทร์
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

ประมวลภาพการเข้าร่วมประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (ASGP) ประจำปี ๒๕๕๘

คณะผู้แทนไทย นำโดย นายจเร พันธุ์เปรื่อง เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เข้าร่วมการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภาประจำปี ๒๕๕๘ ณ กรุงฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในครั้งนี้ นายสมศักดิ์ มนูญปิฎุ ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครอง และการบริหารจัดการ และนางลออ กูธรใจ ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ คณะผู้แทนไทยจากสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเข้าร่วมประชุมด้วย

บรรยากาศภายในห้องประชุม

คณะผู้แทนไทยร่วมกันถ่ายภาพ ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติเวียดนาม

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรถ่ายภาพร่วมกับสมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติเวียดนาม

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมอบของที่ระลึกให้แก่ นาง Doris Katai Katabe Mwinga
ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐแซมเบีย

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มอบของที่ระลึกให้แก่ นาย Nguyen Hahn Phuc
เลขาธิการสภาแห่งชาติสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

คณะผู้แทนไทยเข้าพบปะสนทนากับนายปัญญาธิพงษ์ พูลทรัพย์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงฮานอย

คณะผู้แทนไทยเข้าร่วมพิธีเปิดการประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๒ ณ รัฐสภาเวียดนาม

ถ่ายภาพเป็นที่ระลึกกับผู้จัดการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภาประจำฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๕๙ ณ เมืองลูซากา สาธารณรัฐแซมเบีย

คณะผู้แทนไทยเข้าร่วมกิจกรรมทัศนศึกษา ณ วัดบ้ายดิงห์